HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 8/2010 Cena $ 2.50 AUGUST 2010

Chlum Svaté Maří u Sokolova

Obec Chlum Svaté Maří se nachází na rozhraní Chebské a Sokolovské pánve 8 km západně od Sokolova. 13 km východně od Františkových Lázní. Severně od obce se tyčí haldy hlušiny z hnědouhelných sokolovských dolů, jižní strana spadá příkře do zalesněného údolí řeky Ohře.

Historie Chlumu Svaté Maří jako mariánského poutního místa sahá hluboko do středověku. Již od 13.stol. zde byla uctívána milostná soška P. Marie s Ježíškem, která je vyřezána z lipového dřeva. Její nalezení je spojeno se zázračnou událostí. Podle starého podání ji našel jeden řeznický tovaryš ze Sokolova na Chlumském kopci uprostřed lískového keře a vzal ji s sebou domů. Když si chtěl druhého dne sošku prohlédnout, nemohl ji nikde najít. Teprve po dlouhém hledání se tovaryš dostal opět k lískovému keři, kam se soška nevysvětlitelným způsobem zase vrátila. Tovaryš chápal tuto událost jako Boží znamení a ponechal sošku na místě a udělal nad ní dřevěnou stříšku, která ji měla chránit před nepřízní počasí. Podle toho, že byla soška nalezena v lískovém křoví se jí říkalo „Maria v oři". Později jeden bednářský tovaryš nahradil stříšku dřevěnou kapličkou. Postupně přibývalo poutníků, ale i lapků, kteří poutníky na cestě tehdejšími hlubokými lesy přepadávali. Do r. 1383 byli lupiči pochytáni a z prostředků získaných darem od rytíře Jindřicha z Reissegrünu byla vytvořena nadace pro dva kněze řádu křížovníků s červenou hvězdou, kteří pak při kapli působili. V té době byl Chlum také povýšen na městečko. Počátkem 15. století byla kaple nahrazena jednolodním kostelem, u něhož byl prvním farářem ustanoven křížovník Jan Pichelmann. Osud poutního místa pak s křížovnickým řádem zůstal svázán již natrvalo. V roce 1429 byl kostel pobořen husity a poté byl roku 1482 rozšířen na dvoulodní a roku 1499 doplněn kaplí Tří králů. Život poutního místa byl opět přerušen v době stavovského protihabsburského povstání v roce 1618, kdy byl Chlum okolními protestantskými šlechtici dobyt a zpustošen. Po skončení třicetileté války byl postupně budován nový poutní a klášterní komplex. Nejprve byla roku 1664 postavena zvláštní kaple pro milostnou sochu, 1687 byl kostel povýšen na proboštský a zároveň byla zahájena stavba jeho dvou věží. Roku 1690 byl položen základní kámen k novému kostelu a 1702 byl hotový chrám vysvěcen. Následovalo budování a zdobení rozlehlého ambitu a přilehlý klášterní areál byl hotov s novým proboštstvím byl dokončen roku 1728. Nejvíce poutníků přicházelo do Chlumu Svaté Maří v 2. polovině 18.století. Josefínská doba jejich počet omezila, ale ne podstatně. Život poutního místa negativně ovlivnily až události po roce 1945, kdy odtud byly vyhnáni zdejší obyvatelé německé národnosti a po r. 1948, kdy nastoupil nevěrecký komunistický režim. Znovuoživení pro Chlum Svaté Maří znamenal návrat svobody v roce 1989.

Poutní areál v Chlumu Svaté Maří tvoří překrásný kostel postavený M. A. Canevalem podle plánů J. B. Matheyho, ambit se šesti kaplemi od J. Santiniho a další klášterní budovy. Areálu kromě kupole vévodí dvě velké a sedm malých věží. Západní dvouvěžové průčelí kostela je zdobené sochami Nejsvětějšího Spasitele, Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu a sv. Václava a Jana Nepomuckého. Kostel je obdélná jednolodní stavba s bočními kaplemi, krátkou příčnou lodí, kopulí nad křížením a zaobleně čtvercovým presbytářem s boční kaplí a sakristií. Zvláštností stavby je umístění oválné a zaklenuté tzv. Milostné kaple hned za vstupním portálem. Kaple tím plní i funkci chrámové předsíně. Na jejím oltáři z r. 1730 se nad menzou s tepaným stříbrným antependiem nachází svatostánek a nad ním ve skvostné skříňce je gotická milostná socha sedící Madony s Ježíškem. Po obou stranách menzy stojí na podstavcích sochy sv. Anny a sv. Jáchyma, rodičů Panny Marie. Nahoře je oltář zakončen korunou, ke které je připevněn sametový baldachýn s vyšíváním znázorňujícím znamení křížovníků (kříž s hvězdou). Baldachýn zvedají dva andělé a tak vzniká dojem, jako by před divákem právě v tomto okamžiku odhalovali milostnou sošku, nad kterou se na oblacích vznáší Bůh Otec v aureole a zvednutou pravou žehná, zatímco v levé drží říšské jablko. Hlavní oltář ve vlastním poutním chrámu je z roku 1736 a zdobí jej sochy

Oltář s milostnou soškou P. Marie

sv. Augustina, Alžběty, Heleny a Karla Boromejského a ústřední obraz Nanebevzetí Panny Marie od J. J. Heinsche. Půvabná gotická Madona s Ježíškem z počátku 15. století stojí na barokním oltáři v severním rameni transeptu. Protilehlý oltář s pozdně gotickou Pietou je zasvěcen P. Marii Bolestné. V chrámové lodi se také nachází socha sv. Marie Magdaleny, která je též spolupatronkou kostela. Všechny klenby a kupole kostela jsou bohatě zdobeny nástropními freskami od J. J. Steinfelse z let 1699-1700 a štukem. Poutníky kromě kostela přitahuje i přilehlý ambit. Barokní výzdoba se uplatňuje především v jeho šesti otevřených kaplích zasvěcených Českým patronům, Čtrnácti svatým pomocníkům, sv. Anežce České, Třem králům, sv. Rodině a Panně Marii.

Hlavní poutě v Chlumu Svaté Maří bývají 8. května na svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí, o slavnosti Seslání Ducha sv. a o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna.

Zpracoval Fr. Dušan Hladík

Foto na titulní straně:
Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Marie Magdaleny v Chlumu Svaté Maří

Ó Matko Páně

Ó Matko Páně, Matko rajských krás,
Ty víš, co srdce tíží,
pojď milostí v mou duši chvíli zas,
když bol se kolem šíří,
do rukou svých vem srdce bloudící,
dej smilování duši prosící,
Maria, Maria, Maria!

Pojď se mnou krajem mého domova,
do lesů vonných květů,
pojď se mnou krokem z domu otcova
do širých dálek světů,
buď světlem lásky v temnu duši mé,
buď v žití vše, co moje jediné.
Maria, Maria, Maria!

Pojď krajem lásky vlasti nejdražší,
sbor věrných tvých zde jásá
a staletí vzpominka nejsladší,
hlas otců tebe hlásá.
Ten národ tvůj se k tobě obrací,
jenž víru svou u Tebe neztrácí.
Maria, Maria, Maria!

Pojď k nemocným, jichž život prchá v dál,
jim smutek v duši utiš,
vrať světlo lásky, kde je život vzal,
volání moje uslyš,
dej zdraví tam, kde duše odchází,
a dobro tvé kéž vždy nás provází.
Maria, Maria, Maria!

Pojď k zemřelým, jež trpí muka zlá,
vem v milost prosbu vroucí,
vždyť tvoje láska slitování má
nad duší nehynoucí.
Ty bolest mou i prosby moje znáš,
ty vyslyšíš Zdrávas i Otčenáš.
Maria, Maria, Maria!

Zář květů bílých věncem nádhery
tvůj zdobí stánek svatý
a srdcí věrných něžné údery
v ten úsměv vděkem jatý,
to vše je láska, kterou, Maria,
na celém světě zní ti Gloria.
Maria, Maria, Maria!

Josef Julínek 1943
Poutnický kancionál Salve Regina

Dřevořez Michaela Floriana (1911 – 1984)

Pod ochranu tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby
v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí
vysvoboď nás vždycky,
Panno slavná a požehnaná!
Paní naše,
prostřednice naše,
orodovnice naše,
u Syna nám smilování vypros,
Synu svému nás doporuč,
k Synu svému nás doprovoď.

Když mlčíš, mlč z lásky.
Když mluvíš, mluv z lásky.
Když napomínáš, napomínej z lásky.
Když pomáháš, pomáhej z lásky.
Láska, ať ve Tvém srdci zakoření
a vzejde z ní jen dobré.

Sv. Augustin

LITURGICKÁ ČTENÍ

Nanebevzetí Panny Marie - 15.srpna 2010

1.ČTENÍ - Zj 11, 19a; 12, 1.3-6a. 10ab

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Boží chrám v nebi se otevřel a ukázala se v něm archa jeho úmluvy. Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy. Potom se objevilo na nebi další znamení: veliký ohnivě rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy a na každé hlavě měl čelenku. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. Ten drak se postavil před ženu, která měla rodit, aby pohltil její dítě, jakmile ho porodí. A porodila syna, chlapce, toho, který má vládnout všem národům železným prutem. Avšak její dítě bylo uchváceno do nebe k Bohu, k jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde měla místo připravené od Boha. Tu jsem uslyšel hlasité volání v nebi: „Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu a panování jeho Pomazanému."

2.ČTENÍ - 1 Kor 15, 20-27a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení *s* Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otci a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, 'dokud mu Bůh nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám'. Jako poslední nepřítel pak bude zničena smrt. 'Všechno' totiž Bůh 'podřídil pod jeho nohy'.

EVENAGELIUM - Lk 1, 39-56

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!" Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky." Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

21.neděle v mezidobí - 22.srpna 2010

1.ČTENÍ - Iz 66, 18-21

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Znám jejich skutky a jejich myšlenky. Přijdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky. Přijdou a uzří mou slávu. Udělám na nich znamení a pošlu některé z těch, kdo se zachrání, k národům Taršíše, Putu, Ludu, Mešechu, Rosu, Tubalu, Javanu, k dálným ostrovům, které o mně neslyšely mluvit a neviděly mou slávu. Budou hlásat národům mou slávu. Přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na koních, na vozech, na nosítkách, na mezcích a na velbloudech na mou svatou horu do Jeruzaléma - praví Hospodin - jako když synové Izraele přinášejí v čistých nádobách dary do Hospodinova domu. A také z nich si vezmu kněze a levity" - praví Hospodin.

2.ČTENÍ - Žid 12, 5-7. 11-13

Čtení z listu Židům.

Bratři! Pustili jste z hlavy, že Bůh vás povzbuzuje jako své syny: „Když tě Pán vychovává, můj synu, neber to na lehkou váhu, ani neklesej na mysli, když tě kára. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna." V té kázni vytrvejte! Bůh s vámi jedná jako se svými dětmi. Vždyť kterého syna otec nekárá? Pokud ovšem taková přísná výchova trvá, nezdá se radostná, nýbrž bolestná, ale potom to nese těm, kdo tou školou prošli, ovoce míru, totiž spravedlnost. Posilněte proto ochablé ruce a klesající kolena. Připravte pro své kroky přímé stezky, aby se chromý úd nevymkl, ale spíš uzdravil.

EVANGELIUM - Lk 13, 22-30

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?" Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: ‚Pane, otevři nám!', odpoví vám: ‚Neznám vás, odkud jste.' Tu začnete říkat: ‚Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!' Ale on vám odpoví: ‚Nevím, odkud jste. Pryč ode mě, všichni jste páchali nepravosti!' Tam bude pláč a skřípění zubů, až uvidíte, jak Abrahám, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními."

22.neděle v mezidobí - 29.srpna 2010

1.ČTENÍ - Sir 3, 19-21. 30-31

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Synu, dělej své práce v skromnosti, a budeš milován bohumilými lidmi. Čím jsi větší, tím víc se pokořuj, a před Pánem nalezneš milost. Neboť veliká je moc Pána, je slaven pokornými lidmi. Pro ránu domýšlivce není uzdravení, neboť se v něm uchytilo ošklivé býlí. Rozumné srdce chápe poučné výroky, moudrý člověk touží po pozorných posluchačích.

2.ČTENÍ - Žid 12, 18-19. 22-24a

Čtení z listu Židům.

Bratři! Nepřistoupili jste k hmotné hoře, z které šlehal oheň a která byla zahalena mračnou temnotou a bouří a při tom za zvuku trouby byly prohlášeny předpisy. Když to všechno Izraelité slyšeli, zdráhali se poslouchat a prosili, aby Bůh už k nim nemluvil. Vy však jste přistoupili k hoře Sión a k městu živého Boha, k nebeskému Jeruzalému: ke vznešenému shromáždění obrovského množství andělů a k obci prvorozenců, kteří jsou zapsáni v nebi; přistoupili jste k soudci, Bohu všech, k duším spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, a k Ježíši, prostředníku nové smlouvy.

EVANGELIUM - Lk 14, 1. 7-14

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíš přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor. On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: „Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: 'Uvolni mu místo!' Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: 'Příteli, pojď si sednout dopředu!' To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“ Svému hostiteli pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani bratry, ani příbuzné, ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“

23.neděle v mezidobí - 5.září 2010

1.ČTENÍ - Mdr 9, 13-18

Čtení z knihy Moudrosti.

Kdo z lidí může poznat Boží úmysly, kdo pochopí, co chce Pán? Myšlenky smrtelníků jsou totiž nejisté a naše záměry vratké. Vždyť porušitelné tělo duši zatěžuje a pozemský příbytek utlačuje mysl plnou starostí. S námahou luštíme smysl pozemských věcí, nesnadno nalézáme to, co je nejvšednější. Kdo může vyzkoumat to, co je v nebi? Kdo poznal tvou vůli, když jsi mu nedal moudrost a z výšin neposlal svého svatého ducha? A tak se upravilo chování těch, kdo jsou na zemi, lidé se naučili, co je ti milé, a moudrostí se zachránili.

2.ČTENÍ - Flm 9b-10. 12-17

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filemonovi.

Mluví to Pavel, stařec, a nyní vězeň pro Krista Ježíše. Prosím tě za svého syna, kterému jsem dal život tady v žaláři, Onezima. Posílám ti ho nazpátek, přijmi ho, jako by to bylo moje vlastní srdce. Nejraději bych si ho nechal u sebe, aby mi sloužil místo tebe tady ve vězení, které snáším pro hlásání evangelia. Ale nechtěl jsem nic udělat bez tvého souhlasu, aby tvůj dobrý skutek nevypadal jako vynucený, nýbrž byl dobrovolný. Vždyť snad proto i byl vzat na čas, abys ho dostal nazpátek navždycky, ne už jako otroka, ale jako něco více než otroka: jako drahého bratra. Když i mně je tolik milý, jak teprve tobě, jako člověk i jako křesťan. Jsi-li tedy přesvědčen, že já a ty patříme k sobě, přijmi ho, jako bych to byl já sám.

EVANGELIUM - Lk 14, 25-33

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíše cestou doprovázely velké zástupy. Obrátil se k nim a řekl: „Když někdo přichází ke mně a neklade svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry - ano i sám sebe - až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklady, jestli má dost na dokončení stavby? Kdyby totiž položil základy a nestačil ji dokončit, vysmáli by se mu všichni, kdo by to viděli, a říkali by: 'Tenhle člověk se pustil do stavby, ale nemohl ji dokončit.' Nebo když má některý král vytáhnout proti jinému králi, aby s ním vedl válku, nesedne si napřed a neuvažuje, jestli se může s deseti tisíci vojáků utkat s tím, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Jestliže na to nestačí, vyšle posly, dokud je ten druhý ještě daleko, a žádá o podmínky míru. Tak ani žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.“

Česká Misie v Chicagu

Vás srdečně zve do Lisle na pouť

k Panně Marii

v neděli 22.srpna 2010

v areálu Benediktinské univerzity a opatství sv. Prokopa.

Ve 2.00 hodiny odpoledne

bude na klášterním hřbitově slavnostní mše svatá ke cti Panny Marie, po mši svaté se pomodlíme za zemřelé kněze a řeholníky českého původu a pak bude následovat průvod k soše Panny Marie, kde bude závěrečná pobožnost.

Touto poutí navazujeme na starou tradici národních poutí k Panně Marii v Exilu do Lisle.

Přijďte v hojném počtu a pozvěte své přátele a známé!

Bližší informace podá Fr.Dušan Hladík

Tel. (708) 255 - 5117 Mobil (708) 533 – 1050

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 31.července 2010

Politické události

Prezident Klaus jmenoval Nečasovu vládu. Má nejsilnější mandát v historii Česka

Prezident Václav Klaus jmenoval v úterý 13.července na Pražském hradě novou vládu premiéra Petra Nečase. Vládu sestavila koalice ODS, TOP 09 a VV (Věci veřejné), která o den dříve podepsala koaliční smlouvu. Podle předsedů stran je cílem vlády především rozpočtová ukázněnost a boj proti korupci. "Je to již šestá vláda, kterou ve svém prezidentském období jmenuji. A velmi bych si přál, aby to byla vláda poslední, kterou budu jmenovat.(...) Po dlouhé době má vláda šanci být vládou stabilní," řekl prezident Klaus během ceremonie. Odkazoval tím na to, že koalice má ve Sněmovně 118 hlasů z 200, a je tak nejsilnější v historii České republiky. Zároveň vládu vyzval, aby prováděla reformy, navázala na práci svých předchůdců a nepokoušela se o revoluci. Po obřadu zamířili členové vlády do Strakovy akademie, kde jim úřad předal končící premiér Jan Fischer. Do 4.srpna chce vláda představit své programové prohlášení. O šest dní později, 10. srpna, by měli o důvěře vládě hlasovat poslanci. O svolání dolní komory parlamentu na tento den chce Nečas požádat předsedkyni Poslanecké sněmovny Miroslavu Němcovou. Členové koalice si vládní posty rozdělili v poměru 6 ODS, 5 TOP 09 a 4 VV. Kromě premiéra Petra Nečase má ODS ještě ministerstvo obrany (Alexandr Vondra), spravedlnosti (Jiří Pospíšil), průmyslu a obchodu (Martin Kocourek), životního prostředí (Pavel Drobil) a zemědělství (Ivan Fuksa). Předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg se stal 1.místopředsedou vlády a ministrem zahraničí, strana má také ministerstvo financí (Miroslav Kalousek), zdravotnictví (Leoš Heger), práce a sociálních věcí (Jaromír Drábek) a kultury (Jiří Besser). Radek John se stal za Věci veřejné místopředsedou vlády a ministrem vnitra, strana dále získala ministerstvo dopravy (Vít Bárta), školství (Josef Dobeš) a ministerstvo pro místní rozvoj (Kamil Jankovský). Současná vláda vzešla z květnových voleb do Poslanecké sněmovny. V nich sice zvítězila ČSSD, sestavením vlády byl ale pověřen předseda ODS, druhé nejsilnější strany, Petr Nečas. Stalo se tak poprvé v historii – bývalo zvykem pověřit sestavováním vlády předsedu strany, která volby vyhrála. Prezident své rozhodnutí odůvodnil nízkým koaličním potenciálem ČSSD. Po 12 letech tak vznikla vláda bez žen, bez ministryně se naposledy obešel premiér Miloš Zeman.

Poslanci zvolili předsedy výborů, na novém ombudsmanovi se však nedohodli

Na druhé schůzi Poslanecké sněmovny 9.července si zákonodárci zvolili nové předsedy výborů. Těch je nyní celkem 16, tedy o dva méně než v minulém volebním období. V čele šesti výborů včetně rozpočtového, který je považován za nejvlivnější, zasedne ODS. Shodně po třech předsedech budou mít vládní TOP 09 a VV a opoziční ČSSD. Kontrolní výbor povedou komunisté. Bez předsedy nyní zůstává pouze výbor petiční, ten se však v budoucnu sloučí s kontrolním. K podobnému kroku se poslanci uchýlili už dříve, když sloučili výbory pro obranu a pro bezpečnost, který nyní vede František Bublan z ČSSD. Česká republika zatím nemá nového ombudsmana. Nástupce zemřelého Otakara Motejla vybírali poslanci celkem ze čtyř kandidátů. Bývalou poslankyni ODS Evu Dundáčkovou a Johna Boka, aktivistu ze spolku Šalamoun, navrhl prezident republiky Václav Klaus. Senát nominoval bývalou zástupkyni ombudsmana Annu Šabatovou a předsedkyni Nejvyššího soudu Ivu Brožovou, jejíž nominaci zpochybnily kvůli výkonu její dosavadní funkce Věci veřejné. Přes síto prvního kola dokázaly projít Dundáčková a Šabatová. Ve druhém kole volby se jim ale nepodařilo získat potřebný počet hlasů. Pro Dundáčkovou hlasovalo 59 poslanců, ve prospěch Šabatové hovořilo 84 hlasů ze 181 přítomných poslanců. Ani to však ke zvolení nestačilo. Favoritkou volby byla právě bývalá zástupkyně ombudsmana Šabatová. Podporu jí před volbou vyjadřovaly ČSSD, TOP 09 i KSČM. Otakar Motejl zemřel 9.května a nového ombudsmana musí poslanci zvolit do 60 dnů. Senátoři ČSSD již oznámili, že nominují znovu Šabatovou, lze ale podat i návrhy nové.

Ze Slovenska

Slovenský prezident Gašparovič jmenoval Radičovou první premiérkou v historii země

V pátek 9.července slovenský prezident Ivan Gašparovič uvedl do funkce nový středopravicový kabinet pod vedením Ivety Radičové (SDKU-DS). Vládní koalici spolu utvořily Slovenská demokratická a křesťanská unie-Demokratická strana (SDKU-DS), liberální Svoboda a solidarita (SaS), konzervativní Křesťanskodemokratické hnutí (KDH) a maďarsko-slovenská strana Most-Híd. V Národní radě, slovenském parlamentu, mají většinu 79 ze 150 hlasů. Cílem nové vlády je především zlepšit stav veřejných financí a bojovat s korupcí. Radičová k tomu podle serveru Ceskenoviny.cz řekla: "Jsme si plně vědomi, že Slovenská republika, stejně jako i mnohé jiné státy stále čelí vážným dopadům hospodářské krize, že Slovenská republika má obrovské problémy s nezaměstnaností, vysokou mírou korupce, že má vážné regionální rozdíly." Nejvíce vládních postů získala SDKU-DS, která má kromě postu premiérky také ministerstvo financí (Ivan Mikloš), zahraničních věcí (Mikuláš Dzurinda), školství (Eugen Jurzyca) a spravedlnosti (Lucia Žitňanská). Druhá nejsilnější SaS má ministerstva hospodářství (Juraj Miškov, zároveň místopředseda vlády), práce (Jozef Mihál), obrany (Ľubomír Galko) a kultury (Daniel Krajcer). Třetí KDH ministerstva dopravy (Ján Figeľ), vnitra (Daniel Lipšic) a zdravotnictví (Ivan Uhliarik). Slovensko-maďarská strana Most-Híd získala křeslo místopředsedy vlády pro lidská práva a menšiny (Rudolf Chmel) a ministerstvo zemědělství (Zsolt Simon). Martin Ružinský se stal státním tajemníkem ministerstva zemědělství s úkolem obnovit ministerstvo životního prostředí, které zrušila Ficova vláda. Na Slovensku se po červnových volbách opakovala

situace z Česka – přestože volby vyhrála Ficova strana Směr-SD, sestavením vlády byla pověřena místopředsedkyně druhé nejsilnější strany Radičová, která se podařilo sestavit koalici.

Nečas na první zahraniční návštěvě tradičně v Bratislavě

Na první zahraniční cestu vyrazil český premiér Petr Nečas 9.července tradičně do Bratislavy. Netradiční byl dopravní prostředek, který zvolil, delegace cestovala místo leteckého speciálu auty a údajně o 100 000 korun levněji. Nečas navíc vyjížděl z Brna, odkud je blíž do Bratislavy než do Prahy. S premiérkou Ivetou Radičovou potvrdili nadstandardní kvalitu česko-slovenských vztahů. „Vztahy jsou tradičně velmi dobré a jsou teď obohaceny tím, že se nám – jak s nadsázkou dodávám – podařilo takřka dokonale zesynchronizovat politické cykly v našich zemích. Nejenom volby, ale také velmi podobné priority vlády, a dokonce bych řekl jejich programové zabarvení. Je nezbytné konsolidovat veřejné finance v obou zemích, je nezbytné zastavit zadlužování obou našich zemí," citoval Nečase deník Právo. Premiéři pravicových kabinetů se chtějí pravidelně neformálně setkávat na Moravě a uvažují i o společných zasedáních české a slovenské vlády k problémům, které by se týkaly obou zemí. Radičová podle Práva požádala Nečase o pochopení, že její první zahraniční cesta vedla do Bruselu. Tam jednala o slovenském podílu na záchranném fondu eurozóny. Nečas se v Bratislavě sešel i s prezidentem Ivanem Gašparovičem a předsedou parlamentu Richardem Sulíkem. Nečas s Radičovou se pak 20.července v Budapešti zúčastnili summitu Visegradské čtyřky.

Ekonomika

Nezaměstnanost v ČR klesla na 8,5 %

K 30.červnu evidovaly úřady práce v ČR 500 500 nezaměstnaných, což bylo o 14 279 méně než koncem května. Pokles o 0,2% je pokračováním trendu posledního období, nezaměstnanost v zemi klesá už čtyři měsíce. Lidové noviny ale 9. července upozornily, že letos bude mezi nezaměstnanými pravděpodobně nejvíc absolventů škol za posledních šest let. V září se očekává prolomení maxima z roku 2005, kdy jich bylo 47 tisíc.

Kurzovní lístek 3. 8. 2010 (střed)

EUR, 1 .....24.705
Kanada, 1 .....18.238
USA, 1 .....18.685

Kultura

Vítězem MFF v Karlových Varech je Moskytiéra, bodoval také medvídek Kuky

„Je to pro mě opravdu překvapení, vůbec jsem to nečekal. Moc se mi líbilo, jak lidi tady při projekci reagovali," sdělil svoje dojmy režisér vítězného španělského filmu Augustí Vila. Společně s producentem snímku Luisem Minarronem jen o několik málo minut předtím přebírali z rukou Nikity Michalkova cenu Křišťálový glóbus za nejlepší film letos již 45. ročníku Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. Poklonu vítěznému snímku vyjádřila také Geraldine Chaplinová, dcera slavného komika, která zde ztvárnila jednu z hlavních rolí. „Je to jeden ze tří nejlepších scénářů, jaké jsem kdy četla", říká o tomto třetím autorském snímku katalánského režiséra. Jak chutná vítězství, okusil při závěrečném ceremoniálu také chorvatský režisér Rajko Grlic. Cenu poroty pro nejlepší režii získal za snímek Zůstane to mezi námi. „Před 40 lety jsem tu studoval u pana profesora Klose a jsem rád, že jsem to dostal i díky němu," neskrýval vděčnost Grlic. O jediného českého zástupce v závěrečném defilé vítězů se postaral Jan Svěrák a jeho růžový medvídek Kuky ve filmu Kuky se vrací. Americký filmový producent Ron Yerxa, který cenu předával, však také neodešel s prázdnou. K nejvtipnějším momentům závěrečného večera tak patřil jeho slib, že se o hračku, kterou dostal od Jana Svěráka darem, postará. K Oscarovi, který žil dlouhou dobu v komunismu, přirovnal ruský režisér Nikita Michalkov svoje první ocenění v Čechách konkurenční přehlídkou z poloviny devadesátých let. „Teď tady dostávám druhou cenu, a když se dívám na plátno, připomínám si, že film je naše společná rodina," pronesl ve své děkovné řeči Michalkov. Do jeho rukou putovalo ocenění za dlouholetý umělecký přínos světovému filmu. Křišťálový glóbus za dlouholetý umělecký přínos světové kinematografii převzal ve Varech také režisér Juraj Herz. Nejlepšími herci se stali slovy moderátora Marka Ebena rovnou „dva polští kořeni" Mateusz Kosciukiewicz a Filip Garbacz za film Matka Tereza od koček, ocenění za nejlepší ženský herecký výkon porota přisoudila Francouzce Anais Demoustierové za roli patnáctileté dívky ve snímku Sladké zlo režiséra Oliviera Coussemacqa. Letošní ročník MFF, k jehož zřejmě nejzářivějším hvězdám patřil britský herec Jude Law, nebyl pro české filmové tvůrce s výjimkou Kukyho úspěšný. V hlavní soutěži tak vyšel naprázdno například celovečerní debut Tomáše Mašína 3 sezony v pekle. Nedařilo se ani Zoufalcům Jitky Rudolfové či Dvojce Jaroslava Fuita. Bez ocenění zůstal i časosběrný dokument Katka režisérky Heleny Třeštíkové.

Letošním Shakespearovským slavnostem vládne Jindřich IV.

Letní Shakespearovské slavnosti, které jsou nejstarším a největším open-air divadelním festivalem svého druhu v Evropě, potrvají letos do 4. září. Originální přehlídku her Williama Shakespeara, uváděnou od konce června pod širým nebem, mají diváci možnost vidět v Praze, Brně, Ostravě, Olšanech a na Slovensku v Bratislavě. V Praze se hraje na dvou scénách: kromě tradiční scény v Nejvyšším purkrabství Pražského hradu se hry uvádějí také na nádvoří Lichtenštejnského paláce na Malostranském náměstí, v sídle Hudební fakulty Akademie muzických umění. Festival vznikl z podnětu prezidenta Václava Havla. Ten začátkem 90. let vyzval umělce, aby na Pražský hrad přilákali co nejširší veřejnost. Jednou z akcí, které se tu od roku 1994 usadily natrvalo, jsou právě Shakespearovské slavnosti. Akci svou záštitou podpořil v roce 2004 i současný prezident Václav Klaus. Od roku 2005 festival spolupracuje také s Nadačním fondem manželů Livie a Václava Klausových. V premiéře slavnosti letos uvádějí inscenaci Jindřich IV. v režii Lucie Bělohradské a překladu Martina Hilského. Strhující příběh ztvárňují Jan Dolanský v roli mladého prince Jindřicha, Ladislav Mrkvička jako král Jindřich IV. a další skvělí herci. Rytíře Jana Falstaffa ztělesňuje ostravský herec Norbert Lichý, držitel ceny Thálie za rok 2008. Bělohradská už pro

slavnosti dříve nastudovala dívácky úspěšného Hamleta s Jiřím Langmajerem. Říká se, že první část Jindřicha IV. je Shakespearova nejpromyšlenější historická hra. Uvádí na scénu jednu z jeho nejslavnějších postav, rytíře Jana Falstaffa, vtipného, zhýralého a vypočítavého „učitele" mladého prince Jindry. Ve hře se ovšem objevují i vážná témata například zpochybnění práva Jindřicha IV. na anglický trůn či královy výčitky svědomí vyvolané vraždou Richarda II. Druhé části hry zpočátku vévodí extravagantní Falstaff, nicméně je postupně vytlačován princem Jindřichem. Většina kritiků se domnívá, že druhá část nedosahuje úrovně té první, nikdy také nedosáhla takové obliby, ale tvoří nepostradatelný předěl k Jindřichovi V. Hra vznikla zřejmě v letech 1596 – 1597 a dnes se většinou uvádí jako součást celého cyklu, jehož hlavním tématem je přerod rozmarného prince Jindry v hrdinného Jindřicha V. Premiéru má letos i Romeo a Julie ostravské produkce PaS de Theatre s Jitkou Smutnou v roli chůvy, veronské milence ztvárňují Marek Holý a Tereza Dočkalová. Pořadatel slavností agentura Schok zařadil jako každý rok i reprízy úspěšných inscenací z minulých let: Veselé paničky windsorské – divácký hit s Bolkem Polívkou, Simonou Stašovou a Evou Režnarovou, Macbath, Komedii omylů a Antonia a Kleopatru. Na Slovensku a v Brně se uvádí nová hra Oko za oko – Niečo za Mirčo. Nechybějí ani tituly v angličtině: v Praze, Ostravě a Brně představí Merry wives of Windsor a As you like it společnosti GB Theatre Company. Zajímavostí letošního ročníku je také možnost zakoupit si 2CD Best of William Shakespeare - divadlo i pro vaše uši! Nejznámější monology, dialogy a scény ze 14 her slavného dramatika v podání hereckých hvězd Letních shakespearovských slavností vydal Popron. Velkým příznivcem Slavností je také hlavní partner festivalu, skupina PPF. Tuzemská společnost stojící na špičce českého finančního trhu podporuje festival už desátým rokem. Díky její iniciativě se divadelní přehlídka rozšířila o prestižní fotografické výstavy i velkorysé akce charitativní (benefiční představení na pomoc po povodních v roce 2002, speciální projekty na pomoc neslyšícím dětem, výkonným umělcům v životních nesnázích atd.). Na existenci Shakespearovských slavností kdysi zareagoval i Buckinghamský palác, o pokračování festivalu projevil zájem formou osobního dopisu i sám princ Charles. O vysokém renomé Slavností svědčí živý zájem o vstupenky, rekordní počty návštěvníků (až 87 tisíc za sezónu) i celková úroveň akce, promítající se v nebývalém mediálním ohlasu a uznalých kritikách. Během léta se odehraje přes 140 představení a hlediště pod širým nebem o kapacitě 600 - 1000 míst bývají pravidelně plná.

Šperkařský mág Cartier vystavuje svůj pohádkový poklad na Pražském hradě

Je možné, že právě na jeho mistrovské kousky myslela legenda stříbrného plátna Elizabeth Taylorová, když prohlásila, že peníze nejsou v životě všechno, že přece existují také kožichy a šperky. Anglický král Edvard VII. ho rovnou pasoval na klenotníka králů potažmo krále klenotníků. O pravdivosti těchto výroků se nyní mohou na vlastní oči přesvědčit návštěvníci Jízdárny Pražského hradu , která se pod taktovkou designéra Ronyho Plesla a kurátorky Evy Eislerové až do října stává pestrobarevnou cartierovskou pokladnicí nevyčíslitelných hodnot. „Výjimečné postavení na šperkařském trhu si Cartier vydobyl především svým přístupem, byl vždy perfekcionista, prosazoval inovativnost. Jeho věci jsou skoro inženýrským dílem. Jeho šperky jsou staré sto let, a přesto jsou v perfektním stavu. On vždy hledal inspiraci po celém světě a vytvářel nové styly," uvedla pro ČT kurátorka výstavy Eva Eislerová. Není divu, že už krátce po svém založení v roce 1847 si v jeho dílně podávali dveře příslušníci evropské šlechty, ke kterým se později přidaly legendy stříbrného plátna a jiné význačné osobnosti kulturního a společenského života. Největší náhrdelník výstavy však byl paradoxně vyroben pro muže - indického maháradžu, který chtěl, aby byl šperk dobře viditelný, až pojede na slonu. Výjimečnost výstavy v Jízdárně Pražského hradu tak netvoří pouze předměty samy o sobě krásné na první pohled, ale především příběhy lidí, kteří je nosili. V každém kousku, ať už jde o šperky, hodinky, vykládaná pouzdra či cigaretové špičky, je navíc ukryt i duch a styl doby. Cartierovští klenotníci čerpali inspiraci z architektury, malířství či běžného života, patrný je vliv orientu, Egypta, Číny nebo Indie. Právě touha vytvářet nové trendy, ne je pouze slepě následovat dala vzniknout mnohým dnes už kultovním předmětům z dílny značky Cartier. „Na začátku 20. století se dobrý přítel Louise Cartiera, Alberto Santos-Dumont, svěřil, že při létání nemůže sledovat čas na svých řetízkových hodinkách. Louis brzy pro letce vymyslel prototyp náramkových hodinek, na něž se mohl letec podívat, aniž by na dlouho sundal ruku z řízení," vysvětluje původ vzniku slavných „Santos hodinek" Eva Eislerová. K vůbec nejslavnějším klenotům značky Cartier však patří „magic clock", což jsou stolní hodiny. „Ručičky jakoby se samy vznášely v ciferníku, přesto jsou „neviditelně" uchyceny v křišťálovém kotouči," popisuje fascinující předmět Eislerová. Prestižní výstavu v obdobném, nikdy však zcela stejném složení, mohli obdivovat také například v New Yorku, Tokiu či Londýně. Ta pražská pod názvem Síla stylu je však s více než 350 kusy vůbec nejrozsáhlejší. Cartier přitom působí v Praze teprve od roku 2007. Firma zde otevřela svůj první obchod u příležitosti 160. výročí svého založení a pražský butik byl zároveň první ve východoevropských zemích. Výstava, zahájená 9. července, potrvá do 17. října, otevřeno je denně od 10 do 18 hodin, vstupné ve všední den činí 325 korun, o víkendu až 375.

Kaplického životní dílo souhrnně v DOX

Centrum současného umění DOX představuje v rámci výstavy Jan Kaplický – Vlastní cestou dílo jednoho z nejznámějších českých architektů. Jeho specifický rukopis ohromoval a zároveň často rozděloval odbornou i laickou veřejnost na jeho zaryté příznivce a odpůrce. V České republice se do veřejného povědomí zapsal především kontroverzním návrhem na stavbu Národní knihovny, která se přestože vyhrála architektonickou soutěž, nerealizovala. Výstava nabízí ucelený pohled na uskutečněné i neuskutečněné projekty Kaplického, a to nejen v rámci jeho architektonické tvorby, ale i

v oblasti interiérového designu, šperků nebo módy. Návštěvník si tak může tohoto umělce zařadit do kontextu celého jeho díla a dodatečně se tak seznámit s Čechem, který svoji zemi proslavil v zahraničí, zatímco doma zůstává jeho práce nedokončena a často odmítána. Jediný projekt, který má stále naději na realizaci, je návrh českobudějovického paláce kultury v podobě rejnoka. Z výstavy Kaplického díla v DOX, kde je možné vidět jak návrhy děl, tak jejich modely a v případě interiérového designu i reálné předměty, často bohužel není jasné, které projekty byly realizovány, a které zůstaly pouhými návrhy. Případní zájemci o návštěvu některé skutečné Kaplického stavby mohou zcela jistě obdivovat minimálně dva prostory, a to mediální centrum na Lord's Cricket Ground v Londýně, za kterou Kaplický získal nejprestižnější britskou cenu za architekturu Stirling Prize, a nákupní středisko sítě Selfridges v Birminghamu. Jan Kaplický si ve své tvorbě vytyčil několik základních témat, která ve svých návrzích vždy dodržoval a díky kterým nebyla žádná z jeho staveb ani v nejmenším obyčejná či nudná. Často pestré návrhy mnohdy zcela měnily ráz krajiny, pro kterou byly určeny, a přírodou inspirované oblé tvary výrazně kontrastovaly s klasickými trendy moderní architektury. Kaplický ve své práci prosazoval deset věcí: svobodu, kreativitu, lidi, krásu, eleganci, plasticitu, sensualitu, barvu, inovaci a inspiraci. Kromě výstavy v centru DOX, která skončí 2. srpna, bylo od poloviny dubna v českých kinech možné zhlédnout i dokument Olgy Špátové Oko nad Prahou, který více než Kaplického práci přibližuje jeho osobu, život a spor okolo chobotnice, jak se projektu NK začalo říkat. Jan Kaplický zemřel v lednu 2009 v den, kdy mu jeho druhá žena Eliška porodila dceru Johanku.

Sport

Berdych ve Wimbledonu prohrál až ve finále, Češi bez něj zvládli Davis Cup

Životního výsledku dosáhl Tomáš Berdych v letošním Wimbledonu. Čtyřiadvacetiletý český tenista se na nejslavnějším grandslamu dostal až do finále, v němž však 4. července podlehl světové jedničce Rafaelu Nadalovi ze Španělska 3:6, 5:7 a 4:6. Jediným českým vítězem Wimbledonu tak zůstává Jan Kodeš, jenž triumfoval v roce 1973. "Bylo to moje první finále a mohlo dopadnout líp. Ale důležité jsou pro mě zkušenosti, které si odsud odvezu, stejně jako jsem si je odvezl po semifinále Roland Garros," citovala ho MF Dnes. Berdych na cestě do finále porazil ve čtvrtfinále švýcarského soupeře Rogera Federera 6:4, 3:6, 6:1, 6:4, v semifinále pak srbského soka Novaka Djokoviče 6:3, 7:6, 6:3. Díky největšímu úspěchu kariéry se ve světovém žebříčku posunul na osmé místo. Po prohraném finále se však Berdych kvůli zranění břišního svalu omluvil ze čtvrtfinále Davisova poháru, které čeští tenisté hráli v Chile. Tým bez něj i Radka Štěpánka, který také nebyl fit, ale zvládl duel přesvědčivě: získal první tři body a nakonec vyhrál 4:1. Ivo Minář porazil Nicolase Massua 6:0, 6:2, 6:3, poté Jan Hájek zdrtil Paula Capdevilla 6:0, 6:2 a 6:1, rozhodující bod ve čtyřhře přidali 10. července Hájek s Lukášem Dlouhým, když domácí pár Massu, Jorge Aguilar zdolali 7:6, 6:3, 3:6 a 6:3. Čeští tenisté narazí v semifinále na Srbsko, v září se bude hrát v Bělehradě.

Sparťané mají v boji o Ligu mistrů první překážku za sebou

Prvního ze tří soupeřů na cestě do slavné Ligy mistrů už odklidili fotbalisté Sparty. V druhém předkole porazili lotyšskou Liepaju 3:0 venku a postup stvrdili doma vítězstvím 2:0. Ve třetím teď hrají s polskou Poznaní a v úvodním domácím zápase v úterý 27. července zvítězili těsně 1:0 díky gólu stopera Ericha Brabce. Odveta se hraje v Polsku ve středu 4. srpna. Pokud sparťané postoupí, čeká je ještě poslední fáze kvalifikace. V Lize mistrů chyběli už pět let, naposledy ji z českých týmů hrála před třemi lety Slavia. Pokud letenský tým nepostoupí, bude hrát aspoň Evropskou ligu: buď přímo ve skupině nebo půjde do předkola. V něm už se teď daří Ostravě, v druhé části vyřadila gruzínský WIT Tbilisi po výsledcích 6:0 venku a 0:0 doma. Ve třetím předkole narazí na Dněpr Mogilev, do hry teď vstoupí také Jablonec proti kyperskému Apoelu Nikósie a Plzeň proti Besiktasi Istanbul, za nějž hraje český reprezentant Tomáš Sivok. I kvalifikace Evropské ligy má čtyři kola, úvodní zápas třetího z nich se hraje ve čtvrtek 29. července, odveta o týden později.

Fotbalovou ligu vede Olomouc, mistr na úvod padl v Hradci

Žádný z týmů první fotbalové ligy nemá po dvou kolech stoprocentní zisk. Tabulku nového ročníku zatím vede Olomouc díky skóre, ve dvou zápasech dala šest gólů. Bez bodu naopak zůstávají Brno a překvapivě také Teplice, jež v minulé sezoně hrály o titul.

Mistrovská Sparta ztratila hned v prvním kole, když podlehla v Hradci Králové nadšenému nováčkovi, který se do ligy vrátil po sedmi letech. Domácí tým se šesti hráči, kteří dosud v nejvyšší soutěži nenastoupili ani na minutu, byl lepší: dlouho vedl, a když Sparta vyrovnala, přidal krásný druhý gól.

Zaujalo i Ústí nad Labem, které hraje ligu po 51 letech. Nejdřív sice coby domácí tým prohrálo v teplickém azylu s Mladou Boleslaví, ale pak suverénně zdolalo Brno na jeho hřišti. Bez vítězství zůstává Slavia, kterou od léta znovu vede trenér Karel Jarolím, kterého během jara z funkce odvolali, a také třetí tým minulého ročníku Ostrava.

Výsledky:
1. kolo: Hradec Králové - Sparta 2:1, Jablonec - Brno 1:0, Příbram - Ostrava 0:0, Plzeň - Olomouc 2:2, Slovácko - Teplice 3:0, Bohemians - Slavia 1:1, Ústí nad Labem – Mladá Boleslav 0:2, České Budějovice Liberec 0:0.
2. kolo: Sparta - Slovácko 2:1, Olomouc - Jablonec 4:1, Ostrava - Slavia 1:1, Teplice - Příbram 1:2, Liberec - Plzeň 2:3, Boleslav - Budějovice 1:1, Brno - Ústí 1:3, Hradec - Bohemians 1:1.

Tabulka:
1. Olomouc 4 body, 2. Boleslav 4, 3. Plzeň 4, 4. Hradec 4, 5. Příbram 4, 6. Slovácko 3, 7. Sparta 3, Ústí 3, 9. Jablonec 3, 10. Bohemians 2, 11. Slavia 2, 12.-13. Budějovice 2, 12.-13. Ostrava 2, 14. Liberec 1, 15. Brno 0, 16. Teplice 0.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Od Arcibiskupství pražského na Haiti

V úterý 13.července 2010 byla před Arcibiskupským palácem v Praze slavnostně vypravena těžká technika, která odjela přes Hamburk na Haiti. Automobil Praga V3S, vrtací souprava a terénní automobil Santana jsou součástí mise Voda pro Haiti projektu Praga – Haiti. Souprava k vrtání studní bude sloužit k tomu, aby v této etapě projektu mohlo být odvrtáno a zřízeno 20 studní v oblasti Baie de Henne. Kromě techniky k vrtání bude na Haiti přepraveno také zařízení a materiál pro opatření studní mechanickým čerpadlem. Projekt "Praga – Haiti" vznikl spojením původně nezávislého úsilí občanského sdružení Fidcon, Olomoucké charity a Římskokatolické farnosti Blatnice pod sv. Antonínkem jako pomoc misii Baie de Henne, kde působí český misionář P. Roman Musil. Počátky aktivit sahají do roku 2008. V roce 2009 byla uskutečněna 1. mise – vyslání vozidla Praga V3S a technického pracovníka. Současná mise "Voda pro Haiti" již přesahuje pomoc české misii a zaměřuje se na řešení klíčového problému v celé severní části Haiti, kterým je nedostatek pitné vody. Čtyřčlenný tým, který bude odlétat přibližně měsíc po odeslání techniky, má za cíl vyvrtání a osazení 20 studní. Projekt představuje rozvojovou pomoc, kdy se jeho nositelé snaží, aby veškeré aktivity měly dlouhodobě udržitelnou hodnotu. Hlavním smyslem projektu je pomoci lidem, kteří žijí v podmínkách, jež si Evropan může jen těžko představit. Organizátoři pomoci by ovšem také rádi svou prací přispěli k přiblížení života a problémů obyvatel Haiti naší společnosti. K celému projektu tak vzniká také dokumentární film České televize.(blíže na: www.praga-haiti.cz)

Kardinál Miloslav Vlk obdržel cenu Karla IV.

V neděli 25.července 2010 byla kardinálu Miloslavu Vlkovi předána v Cáchách "Kulturní cena Karla IV. Kulturního spolku Cáchy – Praha". Cena je udělována osobnostem, které se zasloužily o vzájemné vztahy mezi městy Cáchy a Praha, jakož i o porozumění mezi Německem a Českou republikou. Kardinál Miloslav Vlk, který se stal prvním nositelem ocenění, dostal cenu za své mimořádné zásluhy v prohlubování intelektuálních, kulturních a lidských vztahů mezi městy Cáchy a Prahou a za významnou podporu činnosti Kulturního spolku Cáchy – Praha. Kardinál Vlk spolupracuje na projektech spolku již od jeho založení v roce 1998. O výběru kandidáta rozhodla šestičlenná porota složená ze zástupců města Cách a Prahy. Slavnostního předání ceny, se uskutečnilo v historických prostorách cášského dómu. Oficiální název ceny "Kulturní Cena Karla IV. Kulturního spolku Cáchy – Praha" připomíná císaře Karla IV., který jako první obě města navzájem propojil svými korunovacemi za českého krále v Praze, za římského krále v Cáchách a svým politickým i kulturním vlivem činností. Datum předání 25. červenec byl zvolen kvů připomínce korunovace Karla IV. v Cáchách na římského krále, která proběhla 25. července 1349. Bronzovou medai s portrétem Karla IV. zhotovil akademický malíř Lum Šindelář z Prahy, který byl inspirován malbou v kapli sv Kateřiny na Karlštejně.

Velké oslavy v Indii - Matka Tereza by oslavila 100 let

Matka Tereza by 26.srpna 2010 oslavila 100 let. P příležitosti tohoto výročí se v Indii připravují velké oslavy které se budou konat od 26. 8., dne jejích 100. narozenin a do 5. 9., 13. výročí její smrti. V Indii byl zároveň na 26. 8 vyhlášen Den sirotků a žádost na vyhlášení Světového dn sirotků na toto datum byla již také podána u Organizac spojených národů. Matka Tereza, vlastním jménem Agne Bojaxhiuová, se narodila 26. srpna 1910 ve městě Skopje, albánské oblasti Kosovo a zemřela v indické Kalkatě 5. zá 1997 ve věku 87 let. Indická vláda Matku Terezu v roc 1972 vyznamenala cenou "Jawaahar Lal Nerhu" za solidarit a nasazení pro potřeby trpících lidí v nouzi. V roce 197 získala Nobelovu cenu míru.

Vstup do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha

Od pondělí 2.srpna 2010 je vstup do některých čás katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha opět začleněn d prohlídkových okruhů Pražského hradu. Vstup do hlavn lodě chrámu zůstává zdarma, stejně tak jako vstup n bohoslužby a pro poutníky a farní skupiny. Co se týk zpoplatnění vstupu do pražské katedrály sv. Víta, Vojtěcha Václava je dobré upřesnit, že nejde o nic jiného než o návra k takovému provozu, jaký byl dohodnut v předchozích letec mezi Správou Pražského hradu a Metropolitní kapitulou sv. Víta v Praze a který se osvědčil. Pro věřící a poutníky s naprosto nic nemění, mají vstup do katedrály zdarma. běžný turista může bezplatně do katedrály až téměř do je poloviny. Regulovaný je vstup za oltář, kde se tísní dav turistů s průvodci. Pokud se ale chce někdo pomodlit náhrobku sv. Jana Nepomuckého, pochopitelně bude bez platně puštěn dál. Vstupné pro skupiny zvláště zahraničníc turistů zůstává i nadále stejné. Novinkou je, že návštěv katedrály je nově zařazena do obou průvodcovských okruhů Vychází to z dohody mezi prezidentem Václavem Klausem arcibiskupem Mons. Dominikem Dukou OP, kdy byl zdůrazněno, že katedrála je po staletí nedílnou součás Pražského hradu.

Podle zpráv České biskupské konferenc

Neměnný úděl církve, jež vítězí a zároveň trpí

O letošní slavnosti sv. Petra a Pavla Svatý otec Benedikt XVI. oznámil vytvoření Papežské rady pro opětovnou evangelizaci, přinášíme povzbudivý komentář k této události.

Mocný duch celého pontifikátu Benedikta XVI. je patrný i ve zřízení nové Papežské rady pro opětovnou evangelizaci sekularizovaného (posvětštělého) Západu, pro nové hlásání víry ve světě, kde „se zdá, že zmizel Bůh Ježíše Krista". A je to jasné znamení, že nově zřízená rada byla svěřena arcibiskupovi jako je Rino Fisischela, specialista v oné starobylé „apologetice", která se dnes ohleduplně nazývá „fundamentální teologie".

K pochopení je třeba položit si několik otázek, počínaje tou nejdůležitější: Je katolická církev opravdu v závažných těžkostech. Vždyť teologie a dějinná zkušenost ukazují, že byla vždy a vždycky bude zároveň triumphans et dolens – vítězná a trpící. Jako její Zakladatel bude vždy, slovy Pascala, živá a plodná a zároveň jako umírající. Nehodné kněžstvo mezi pohlavním zneužíváním a obchodními záležitostmi? Žádné překvapení, neboť je ve své tváři jak čistá tak prodejná, jak matka svatých tak útočiště a vlast hříšníků. Pronásledovaná? Kdyby nebyla, popírala by napomenutí Krista učedníkům, že nemohou mít jiný osud než Mistr. Početně upadá, pokud se týká praktikujících věřících a duchovních povolání? To je nutno, koneckonců, protože jejím údělem, jak to předvídá evangelium, je být „malým stádcem, kvasem, solí, hořčičným semínkem".

Je to prostě katechismus. Mýlí se proto ti, kteří se pouští do krkolomných rozborů a představují si Benedikta „svíraného úzkostmi", kvůli těmto problémům. Právě proto, že se na vše dívá očima víry, je papež Ratzinger velmi zarmoucený a neváhá to otevřeně vyznat, ale zároveň je na hony vzdálen „úzkosti". Když mi líčil skličující situaci katolické církve v pokoncilní době, dovolil jsem se ho zeptat, zda navzdory všemu má klidné noci. Udiveně na mne pohlédl: „Proč bych neměl spát? Všichni musíme udělat svou povinnost až do konce. Ale Ježíš nás bude soudit podle dobré vůle a ne podle výsledků: Církev není naše. My jsme jen posádka lodi, která je jeho a On drží kormidlo a stanoví směr. Víme že nastanou bouře, třeba i úděsné, že nebude chybět utrpení všeho druhu, ale také víme, že se nepotopíme a že dříve nebo později doplujeme do přístavu."

Zažívá-li papež „úzkost", pak jistě ne kvůli protivenstvím, často prozřetelnostním, v každém případě ohlášeným již před dvaceti staletími. Jestli je vůbec podezření na úzkost, pak kvůli zjištění – které bylo u něho vždy jasné a trvalé – že je to právě víra, která činí problémy. Nic nemůže zneklidňovat pastýře, vládne-li v kléru a laicích důvěra v existenci Boha, v pravdy evangelia v církev jako Kristovo tělo. Naopak nic nemůže stát na nohou, když zavládne přesvědčení, že existuje pouze Náhoda, Hmota, slepá Evoluce na místo Boha; že Písmo není nic jiného než chaotická antologie vzdálené semitské literatury; že církev je jakýsi multinacionální podnik nebo v lepším případě větší Nevládní pomocná organizace ONG, či Červený Kříž s koníčkem pro náboženství.

Dvakrát, jenom v posledních dvou měsících Benedikt XVI. opakoval – ano, a vždycky s nádechem úzkosti – „Víře dnes hrozí, že vyhasne jako plamen, který nenachází výživu." Ve Fatimě připomínal obojetnost tolikerého aktivismu kněží, který se pachtí za tím jaké mravní, politické, společenské následky je třeba vytěžit z víry, aniž by se ptali jaká je pravda a věrohodnost této víry. To totiž není dnes samozřejmé. A není to do té míry, že jsem jednou u stolu slyšel, jak mu uniklo důvěrné sdělení: „Dnes mě na Západě neudivuje ateista, ale věřící."

Ve svém zneklidnění určitá církevní inteligence a nomenklatury ho neposilují, ale často se zdá, že mu brání. Jak opakoval v těchto dnech, je si vědom, že větší nebezpečí pro církev pochází z jejího nitra a nejen hřích peněz, horečné činnosti a těla. Ví lépe než všichni ostatní (čtvrt století na kongregaci pro nauku víry nebylo marné), že leckterá teologie, někdy i šířená na katolických univerzitách ba i papežských je záludná, našeptává pochybnosti a podkopává jistoty. Ví že tolik biblické exegeze rozsekává Písmo svaté jako by to byl jakýkoliv antický text a nekriticky přijímá metodu, která se nazývá „kriticko - historická", vytvořenou v 19. století ateisty nebo sekularizovanými protestanty a která je spíše ideologická než kritická. Základ na kterém vše stojí, vzkříšení Ježíše v duchu i v těle je uváděn v pochybnost, ne-li odmítán kněžími a frátery na katedrách. Ví, že základy katolické etiky jsou popírány v praxi tolikerou pastorálkou. Ví, že v seminářích, hrstka zbývajících mladíků závisí více na sociologu nebo psychologu, i když jsou nevěřící, než na duchovním otci – na spirituálovi – a to prý je znamení „osvícené otevřenosti".

Jestliže plamen uhasíná, je to také kvůli tomu, že tak mnozí, ji neživí, i když by měli, ba dokonce pracují na tom, aby jej uhasili. Je tedy na čase házet do ohně otýpky a znovu objevit onu práci hledání věrohodnosti víry, onu shodu mezi „věřit" a „přemýšlet", která vždy v církvi existovala, a která byla po koncilu opuštěna. Je tedy na čase vrátit se k apologetice, aby se dala potrava pochodni. Kdyby ta uhasla, nic by už nemělo smysl a sv. Petr i s Vatikánem by mohl být předán UNESCU jako prosté „umělecké bohatství lidstva"

Není to náhoda, že monsignore Fisichella, specialista na apologetiku – nebo fundamnetální teologii se zdál Benediktovi XVI, že je nejvhodnějším topičem. Arcibiskupa čeká velmi náročná práce, a bude-li ji dělat dobře, pak bude kardinálem. Zde je pro církev v sázce všechno a nebudou stačit obvyklé kongresy a sympozia, debaty, „katedry nevěřících" nebo obvyklá podrobná dokumentace pro vnitřní potřebu. Bude zapotřebí nových apologetů, respektujících všechny a zároveň nepoddajných a neohrožených při předkládání důvodů, pro které věřící není nikdy pověrčivý, protože evangelium je pravda.

Vittorio Messori
Přeložil P. Josef Koláček SJ
Vatikánský rozhlas

Naše milá Paní v Akitě

Plačící P. Maria v Akitě

Anežka Sasagawa Katsuko narozená v roce 1931 byla od raného dětství churavá. V 19 letech podstoupila operaci slepého střeva. V důsledku předávkování narkotizujících prostředků došlo u ní k ochrnutí a následovaly četné pobyty v nemocnici. Jedna katolická ošetřovatelka ji seznámila s Ježíšem Kristem. Po rozhovoru s buddhistickým mnichem, který byl dosud jejím duchovním vůdcem, došlo k obrácení.

V roce 1956 se její zdravotní stav zhoršil a upadla do komatu. Sestry z Nagasaki poslaly do kliniky v Myoko lurdskou vodu. Sotva přiložili vodu nemocné ke rtům, vrátilo se jí vědomí: její ochrnuté údy nabyly opět pohyblivosti.

Ve věku 25 let začala s velkou radostí a horlivostí působit v Myoko-Kogen jako katechetka. Ale 16. března 1973 během telefonního rozhovoru zjistila, že náhle zcela ohluchla. Lékaři to připisovali ochrnutí sluchového nervu. Musela tedy svou katechetickou činnost ukončit. Její rodina ji chtěla vzít k sobě zpět, ale Anežka se rozhodla, že odejde ke Služebnicím Eucharistie v Yuzawadě. Jsou to kontemplativní sestry, jejichž řeholní společnost založil Mons. John Shojiro Ito, biskup v Nigatě.

První poselství

12. června 1969 byla sestra Anežka v klášteře. Kolem deváté hodiny ráno, když se před svatostánkem připravovala k adoraci, byla zaplavena nadzemským světlem. Poklekla a přijala toto světlo jako vnitřní Boží dar, který se hluboce dotýkal jejího srdce. Avšak její rozum se ptal: „Nejsem obětí halucinace?"

Ukázal se jí anděl a řekl jí, aby se po každém desátku růžence modlila fatimskou modlitbu: „Pane Ježiši, odpusť nám naše hříchy..." Anežka o Fatimě nikdy neslyšela.

V noci se pohroužila do modlitby. Podává svědectví: Uslyšela jsem hlas, který mi řekl: „Neboj se! Modli se nejen za sebe, ale za celé lidstvo. Dnešní svět zraňuje Nejsvětější Srdce našeho Pána. Mariina rána je mnohem hlubší než tvoje. Pojďme spolu do kaple."

To mě velmi uchvátilo a já jsem se podívala na tvář toho, jenž stál po mém pravém boku. Poznala jsem v ní podobnost s mojí milovanou sestrou, která zemřela před několika lety ve stavu křestní nevinnosti, a mimoděk jsem vyslovila její jméno. Ale anděl se usmál a naznačil pohybem hlavy, že se mýlím. „Jsem ten, kdo je s tebou a chrání tě." A pak se mému zraku ztratil.

Rychle jsem se oblékla, a když jsem vyšla ze dveří, stál opět přede mnou. Šla jsem za ním rychlým krokem dlouhou chodbou plná radostných pocitů, jako když někdo vede malé dítě za ruku. Když jsem vstoupila do kaple, anděl opět zmizel.

Zůstala jsem v kapli sama. Poklekla jsem před svatostánkem a blížila jsem se k soše Panny Marie, abych se podívala na ránu na její ruce. Náhle jsem uslyšela něžný hlas:

„Má dcero, má novicko, udělala jsi dobře, že jsi všechno opustila, abys mě mohla následovat. Moc tě trápí tvá hluchota? Brzy budeš uzdravena, buď si tím jistá. Měj trpělivost. Toto je poslední zkouška. Bolí tě rána na ruce? Pros za usmíření hříchů všech lidí. Každý článek tohoto společenství je mou nenahraditelnou dcerou. Modlíš se svědomitě modlitbu Služebnic nejsvětější Eucharistie? Pojď, pomodlíme se ji společně."

Pak jsme se modlily společně: „Nejsvětější Srdce Ježíšovo, přítomné v Eucharistii..." Tu mě hlas přerušil a řekl: „Skutečně přítomné," a aby to mé zmatené duši zdůraznil, řekl: „Od nynějška vkládej do modlitby **skutečně přítomné**." Kladl důraz na „skutečně".

Pokračovaly jsme: „Zasvěcuji ti své tělo a svou duši, aby byly dokonale jedno s tvým Srdcem, které se na oltářích světa obětuje k slávě Boha a prosí o příchod jeho království. Podrž si tuto moji pokornou oběť sebe samé. Nakládej se mnou, jak chceš, k slávě a k triumfu Otce a k záchraně duší. Svatá Matko, nedopusť, aby mě cokoliv odloučilo od tvého Syna. Braň a chraň mě jako svou dceru. Amen."

„Modli se za papeže, biskupy a kněze!"

Ve stejný den začala na ruce sochy krvácet rána ve znamení kříže. 25. července přišel biskup Ito, aby záležitost prozkoumal. Další den krvácení pokračovalo. Krev byla stále temnější. Ten den pocítila sestra Anežka bodavou bolest rány na své dlani. Další den, v pátek 27. července, jí anděl řekl:

„Tvá utrpení se blíží ke konci. Uchovávej pečlivě vzpomínku na Mariinu krev a vtiskni si ji hluboko do srdce. Tato prolitá krev má nesmírný význam: je to drahocenná krev, která byla prolita za vaše obrácení, pro mír a jako dostiučinění za nevděk a urážky Boha. Modli se zvláště za obrácení hříšníků vzýváním Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a jeho drahocenné krve."

Druhé poselství, 3. srpna 1973

Nebeská Paní řekla Anežce: „Má dcero, má novicko, miluješ Pána? Jestliže ho miluješ, pak poslouchej, co ti řeknu, je to velice důležité. Musíš to sdělit svému představenému.

Mnoho lidí Pána zarmucuje. Čekám na duše, které ho chtějí potěšit. Se svým Synem čekám na duše, které, aby uchlácholily hněv nebeského Otce, trpí místo hříšníků a nevděčných a svou obětí přinášejí smír.

Otec chce světu ukázat svůj hněv a potrestat celé lidstvo. Už víckrát jsme se se Synem pokoušeli zmírnit jeho hněv. Zabránila jsem neštěstí, když jsem mu představovala drahocenné usmiřující duše, které těší našeho Otce, když jsem poukazovala na utrpení jeho Syna na kříži, na jeho krev a jeho četné oběti: modlitbu, pokání, chudobu, statečnou obětavost, které mohly uklidnit Otcův hněv...

Přeji si, aby tvůj institut takto jednal. Aby si vážil své chudoby, aby se obrátil k modlitbě odčiňující nevděk a urážky mnoha, mnoha lidí. Zaveďte tuto modlitbu s vědomím tohoto úmyslu. Uskutečněte ji a obětujte ji jako dostiučinění za hříš-níky. Kéž se každá z vás podle svých schopností a svého postavení plně oddá Pánu! I v mém sekulárním institutu je nutná modlitba. Duše připravené k modlitbě se už spojily. Aniž byste příliš zdůrazňovaly formu, modlete se věrně a horlivě, ať potěšíte Pána."

Po chvilce mlčení řekla: „Je to, co si ve svém srdci myslíš, také pravda? Jsi skutečně ochotna obětovat se úplně a navždy? Má novicko, která chceš Pánu náležet cele, slož slib s vědomím, že budeš třemi hřeby přibita na kříž, chceš-li být nevěstou hodnou Pána. Tyto tři hřeby jsou: chudoba, čistota a poslušnost. Buď poslušná vedení svého představeného. Bude tě chápat a bude tě umět vést."

Třetí poselství, 13. října 1973, oznámení Božího trestu

„Má milovaná dcero, poslouchej dobře, co ti řeknu. Musíš to předat dál, svému nadřízenému. Jak už jsem ti říkala dřív, chce nebeský Otec, pokud lidé nebudou litovat hříchů a nepolepší se, strašlivě potrestat celé lidstvo; tento trest bude hroznější než potopa, trest, jaký ještě nikdo nezažil. Oheň bude padat z nebe a zničí větší část lidstva, nebudou ušetřeni ani kněží, ani laici. Ti, kdo přežijí, budou trpět tak, že budou závidět mrtvým.

Jediné zbraně, které vám ještě zbývají, jsou růženec a znamení, která vám Syn zanechal. Modlete se denně růženec za papeže, biskupy a kněze. Ďábelské síly budou působit dokonce i v církvi: kardinálové povstanou proti kardinálům, biskupové proti biskupům. Církev bude plná lidí ochotných ke kompromisům. Kněží, kteří mě ctí, budou svými kolegy znevažováni a posmíváni; budou pustošeny oltáře a chrámy. Mnozí kněží a řeholníci, svedeni ďáblem, opustí Pánovu službu. Ďábel se zaměří zvláště na duše zasvěcené Bohu. Ztráta tolika duší mě rmoutí. Pohár už přetéká. Hřeší-li se stále víc, nebude už pak žádné milosrdenství. Mluv odvážně se svým představeným. Každý z vás je vybízen k modlitbě a kajícím skutkům!"

4. ledna 1974 začala dřevěná socha Panny Marie v kapli Služebnic Eucharistie plakat krvavými slzami. Až do 15. září 1981 se tak stalo stojedenkrát. Diecézní biskup Mons. Ito byl osobně svědkem tohoto úkazu. V den, kdy tento krvavý pláč začal, zjevil se anděl Anežce a řekl jí:

„Nedivte se, že vidíte P. Marii plakat. Každá duše, která se obrátí a zasvětí Bohu, je jejímu srdci drahocenná. Projevuje svou bolest, aby znovu oživila vaši slábnoucí víru. Teď, když jste viděli její slzy, potěšte ji a mluvte o tom směle, rozšiřujte úctu k ní k její oslavě a k oslavě jejího Syna."

22. dubna 1984 potvrdil Mons. John Shojiro Ito nadpřirozený charakter těchto zjevení a povolil v celé diecézi uctívat Matku Boží z Akity. V červnu 1988 potvrdil toto rozhodnutí kardinál Josef Ratzinger a řekl: „Poselství z Akity a poselství z Fatimy jsou v podstatě totožné."

Socha Panny Marie v Akitě se podobá obrazu Paní a Matky všech národů v Amsterodamu.

Podle: René Laurentin
Dictionnaire encyclopédique des apparitions de la Vierge, Paris 2007

Naléhavá prosba Panny Marie

Přes Internet se k nám dostala naléhavá prosba Ježíšovy matky Panny Marie, abychom se v jeden den, jednu hodinu a jednu minutu spojili v modlitbě růžence za záchranu lidí a planety. Matka Boží prosí o rozšíření tohoto řetězu lásky do celého světa. Křesťané v Evropě vybrali jako nejvhodnější termín pro splnění prosby naší Nebeské Matky 12. září 2010 ve 21.30 hod. V tento den a v tuto hodinu se všichni máme modlit. Kdo nebude moci v tuto hodinu se uchýlit do samoty a klidu, připojte se alespoň duchovně krátkou modlitbou. Jiný způsob, jak se ke světelnému řetězu pro záchranu duší a Země připojit, je číst si v Písmu svatém o umučení a smrti našeho Spasitele. Je důležité, abychom se tímto způsobem spojili přesně v tuto hodinu. Tak vytvoříme obrovskou světelnou vlnu, velmi silný zdroj pozitivní energie.

PROSBA PANNY MARIE

Drazí a milovaní, děti moje!

V této době poslední, když svět a lidé tonou v stále hustější tmě, když temnota obestírá Zemi a rdousí mé děti nevědomostí, lhostejností a strachem, volám k vám, slyšte můj hlas plný úzkosti a starostí o vás. Páchnoucí dech toho Zlého pronikl i do srdcí věrných duší a starost o chléb váš vezdejší vám zabraňuje pozvednout své oči k Nebi a svá srdce k Bohu; usínáte vysíleni, zemdlení a netušíte jak moc je právě teď potřeba být bdělým a čilým.

Děti moje drahé, slyšte můj hlas! Pomozte mi, připojte se k mým prosbám a modlitbám za vás a planetu Zemi. Váš hlas, náš společný hlas, hlas tisíců a tisíců mých dětí spojený s hlasem vaší nebeské Matky po celé zeměkouli prorazí těžký, temný příkrov, který dusí vás, ničí planetu, staví hradby mezi vás a milosrdnou Lásku Boží.

Děti moje, volám vás, abyste se spojili do jednoho velkého řetě-zu v modlitbě a pokoře. Umdléváte a usínáte nejen starostmi o hmotný život, jste ukolébáváni falešnými naukami, které vám brání poznat pravdu a bránit se Zlému. Děti moje, vytvořte v jeden den, jednu hodinu a jednu minutu na celém světě světelný řetěz; každý z vás ať je jednou částečkou řetězu, který spoutá Zlého a vyšlete mocný paprsek světla a lásky pro Zemi, pro vás, celý svět, pro tuto dobu.

Rozešlete mé přání do celého světa, přeložte do mnoha jazyků, rozšiřujte s největším úsilím, obětavostí a láskou tuto moji pokornou prosbu k vám. Žijete poslední časy, hmota a její pozlátko vás uvěznilo v jednosměrném myšlení - jen mít, ne být. A zatím vám jde o to BÝT! Být a žít i nadále. Zanechte pachtění za pozlátkem a úpěnlivě vás prosím, děti moje milované, pomozte mi! Vy nevíte a nevidíte jak krutý boj ve vyšších rovinách probíhá, je to boj temnoty o vaše duše, o vaše životy a svobodu, o vaši Zemi. Zemi, která je posvěcena životem a utrpením Kristovým. Nezáleží na tom, jakého vyznání jste, jakou víru praktikujete, stačí vaše osobní touha pomoci. Všichni jste mé děti. Alespoň pro tuto chvíli se spojte navzdory všemu, co vás rozděluje.

Děti moje, jsem a budu stále uprostřed vás. Potřebuji vás, pomozte mi.

K modlitbě se máme sjednotit v neděli 12. září 2010 na tento den připadá svátek Jména Panny Marie

Čas modlitby:

V Evropě	21.30 večer
V oblasti Los Angeles	12.30 v poledne
V oblasti Chicaga	2.30 odpoledne
V oblasti New Yorku	3.30 odpoledne

Ústředna Moravských Spolků
Vás srdečně zve na

PIKNIK

V neděli 15.srpna 2010
v Kiwanis parku 11AM – 6PM

8820 Brookfield Ave.
Brookfield, IL 60513
(Z Ogden Ave. odbočit na Prairie Ave. na sever a
za stanicí Metra doprava – park je vedle Brookfield Village Hall.)

- Hudba DJ Speedster
- Hraje Czech Brass Band music
- Hry pro děti
- Vystoupení taneční skupiny Besídka
- Bramboráky, zákusky, hot dogs
  a další pochoutky

Oblíbené české a slovenské
jídlo a pečivo, chlazené české pivo.

Zveme rodiny, přátele
a příznivce dobré zábavy

www.UnitedMoravianSocieties.org

Česká Misie v Chicagu Vás srdečně zve na

VÝROČNÍ PIKNIK

v neděli 12.září 2010

v lesní rezervaci

„NATIONAL GROVE“

Zahrada č.4

27.ulice a Des Plaines Ave. - North Riverside
od 11.00 dopoledne do setmění

v 11.00 dopoledne přímo na pikniku
ČESKÁ MŠE SVATÁ S ČESKÝMI ZPĚVY

Dále následuje dobrá zábava při tradičních národních melodiích.

K poslechu, zpěvu a tanci hraje:

Taneční Muzika Evžena Peroutky ALFA
a hosté

Bude připraveno výborné občerstvení:
tradiční bramboráky, domácí jaternice, teplé uzeniny,
pečivo všeho druhu, dobře chlazené české pivo

Nebude chybět bohatá tombola.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

V případě velmi špatného počasí se piknik koná v Klubu České misie
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

Informace: 708 - 255 5117 nebo 708 - 533 1050

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050 (773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

LOU ČEVELA

Agent

„Mluvíme česky"

State Farm Insurance Companies

AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

STATE FARM BANK

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.
1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)
LaGrange Park, Illinois 60526
Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail
FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line
E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance
Since 1879
1-216-341-0444

Elsie T. Malec, President
Theresa M. Pokorny, Secretary -Treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravecek
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net

Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

Vroucí vzpomínka

Letos 12.července 2010 tomu bylo už devatenáct let, kdy na Stvořitelovo zavolání odešel z našeho rodinného středu na věčnost můj drahý manžel, starostlivý tatínek a dědeček, pan

Josef Kučera

rodák z Vlčnova na Moravském Slovácku

Jeho tělo je pohřbeno na hřbitově Woodlawn
ve Forest Park, Illinois a výroční mše svatá
za spásu jeho duše byla sloužena
v sobotu 24.července 2010 v 6.30 hod. večer
v kostele České misie svatých Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave. Brookfiled, IL 60513.

S bolestí, láskou a vděčností věrně vzpomínají:
Marie Kučerová, manželka
Josef a Rita, Václav a Pavla,
Rostislav Kučera - synové a snachy
Mařenka, Benjamin, Kristýnka a Tomášek - vnoučata

Upřimně děkujeme všem, kdo jej znali
a vzpomenou si na něho v modlitbách s námi.

Úmrtní oznámení

Oznamujeme všem přátelům
a známým, že byla z tohoto světa
povolána na věčnost naše milovaná
maminka, babička a prababička, paní

Amálie Zamastilová

Narodila se 7.července 1924
v Rovensku pod Troskami v Čechách.
Po roce 1948 odešla s rodinou do Austrálie
a po smrti manžela v roce 1957 odešla do USA.
Mnoho let žila v Chicagu a v Ciceru.
Pracovala ve Western Flet v Chicagu.
Poslední léta života trávila v Richmondu ve Virginii.
Zemřela 11.července 2010.
Po zpopelnění budou její tělesné pozůstatky
převezeny do rodné vlasti.

Děkujeme všem, kdo si na ni s námi
vzpomenou v modlitbě.

Eva Heims, dcera
Libuše Pavlatová, dcera s rodinou
Jimmy, Dáša, Barbora a Pavel, vnoučata
Peter a Brennan, pravnuci

Bolestná vzpomínka

S bolestí v srdci si připomínáme 5.srpna 2010,
že před rokem náhle odešel z tohoto světa
náš milovaný syn a bratr, pan

Mike Košťál

Narodil se 6.května 1953 v Austrálii.
Do USA přišel se svými rodiči jako malý chlapec.
Zde získal vzdělání a pracoval u elektrotechnické firmy.
Byl veselý a společenský člověk
a byl hrdý na svůj český původ.
Rád se účastnil všech krajanských akcí.
Mši svatou za něho budeme obětovat v sobotu 28.srpna 2010
v 6.30 hod. večer v kostele České misie svatých Cyrila a
Metoděje 9415 Rochester Ave. Brookfiled, IL 60513.
Děkujeme všem, kdo si na něho spolu s námi
vzpomenou v modlitbě.
Dagmar Košťálová, maminka
Martin Košťál, bratr

Česká Misie v Chicagu
Vás srdečně zve na tradiční

Pouť na Holy Hill

na Svatý Kopeček ve Wisconsinu
v neděli 3.října 2010

odjezd autobusu z Čermák Plaza od McDonald
v 8.00 hod. ráno
v 11.00 hod. dopoledne křížová cesta
potom možnost svaté zpovědi
oběd individuálně v místní kafeterii

ve 2.00 hod. odpoledne
česká mše svatá v hlavním kostele
a po ní pobožnost v kapli Panny Marie

Cena autobusového zájezdu: $ 25.00
Bližší informace a přihlášky:

Fr. Dušan Hladík -Telefon (708) 255 5117
Blanka Příkazská -Telefon (708) 484 5950
Božena Tomečková -Telefon (708) 354 3618

Miroslav Chybík

slaví 75. narozeniny

Orel

Ať vzhůru Tě povznáší
jak orla královský let
lásky naší vděčný květ
k oslavě tvých 75 let.

Milý bratře Mirku,
za Tvoji vytrvalou práci,
s kterou jsi vyoral na úhoru naší chicagské
Orelské jednoty hlubokou brázdu
a také za Tvoji obětavou pomoc České misii
v Chicagu zvláště při distribuci Hlasů národa
Ti vyprošujeme na přímluvu Panny Marie,
vítězné ochránkyně Moravy ze Svatého Hostýna
u celé Nejsvětější Trojice
plnost milostí a všechna dobra pozemská
a do dalších požehnaných let voláme:

"Zdař Bůh!"

Tvoji bratři a sestry z Orelské jednoty Chicago

Fr. Dušan Hladík a přátelé
z České misie sv. Cyrila a Metoděje v Chicagu

Voice of Cleveland

WHKW 1220-AM
Sundays: 3.03 - 5.00 p.m.
Host: Joe Kocab

Listen on the Internet:
www.whkwradio.com (Eastern time)

Jerry Jirák

Vás zve k poslechu hudby
z naší vlasti
na rádiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 a.m.
a na Internetu www.wcev1450.com
a stiskněte tlačítko SURFERS NETWORK

Přijmu na opatrování

starší osobu do svého domu.
Volejte Cindy: 630 – 789 8203

I will provide care

for an elderly person in my house.
Call Cindy : 630 – 789 8203

Mám zájem o dopisování a výměnu různých věcí

Jsem dlouholetý sběratel známek, mincí, bankovek, pohlednic a jiného materiálu (hrací karty, zapalovače, pivní sklo, telefonní karty, malé kalendáříky a mnoho dalších věcí).

Pište na adresu:
Josef Kříž
Dětenice 25
CZ – 507 24
Czech Republic – EUROPE

71.
MORAVSKÝ DEN

Polky
Valčíky
Moderní
Disco

Vystupují skupiny Dospělých a Dětí

Neděle 26. září 2010

Mše Svatá - 10:00 dopoledne Program - 2:00 odpoledne

Na adrese: Lithuanian World Center
14911 127th Street, LEMONT, IL. 60439

Dar $15 na osobu. Hotely v blízkém okolí.

Zahájení taneční zábavy bude v
sobotu 25. září
8:00 večer – 1:00 ráno
Hraje Kapela Vysočinka
& pop/rock populární muziku a tance.

Pro více informací volejte (708) 795-7790 nebo navštivte naši website stránku: www.UnitedMoravianSocieties.org

Česká katolická misie sv. Cyrila a Metoděje vás srdečně zve na

Posvěcení kostela Českých patronů a misijního domu

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

v neděli 19.září 2010 v 10.30 AM

naším krajanským biskupem Mons. ThDr. Petrem Esterkou

Při mši svaté bude slavnostně konsekrován oltář, posvěcen nový kalich a ciborium, svatostánek a kříž a budou také požehnány nové varhany. Také se bude udělovat svátost biřmování.
Po mši svaté bude piknik a přátelské posezení na zahradě misie.

Na tuto krásnou slavnost zveme spolubratry kněze, všechny členy České misie, naše přátele, spolupracovníky a dobrodince a všechny krajany.

Rev. Dušan Hladík a Rada České misie

V době od ledna do konce července 2010 na potřeby České misie přispěli:

Mezi „Stavitele chrámu" s dary vyššími než $1000 se řadí:

Jaroslav a Zdenka Sudíkovi
Československý Orel Chicago
Joseph Kocáb
Adele a John Vacek na památku Jacka Vacka
Jiří a Marie Jakubcovi
Lubomír Hromádka
Věra Ann Borýsek
John a Rosemary Škachovi
Rudolf a Angela Boleslavovi
Christian Klíma

Dary $ 500 - $ 999 věnovali:
Emil Kent
Otto Kováč
Karel Chrobák
Anthony a Carmella Jandáčkovi
Edward a Alice Vedralovi

Dary $ 100 - $ 499 věnovali:
Czech Catholic Union Fraternal Life Insurance Cleveland
Stanislav a Malgorzata Borýskovi
Anthony a Ludmila Vyskočilovi
Maria a Vojtěch Chládkovi
Jarmila Pecnová
Žofia Bendíková
Helena Čurová
Marie Kohoutek
Helen Racová
Angela M. Chybík
Mary Kosík
Marie Sivák
Zdenka Kadlček
Zdenka Blum
Mark a Maria Novákovi
Blanka Příkazská
Darina Arvajovičová
Maria Mankošová
Nejmenovaný dárce

Všem našim dobrodincům vyslovujeme upřímné Pán Bůh Zaplať!

Česká misie v Chicagu informuje a volá o pomoc

Milí přátelé a dobrodinci České misie v Chicagu

Zasíláme Vám mnoho srdečných pozdravů z České katolické misie sv. Cyrila a Metoděje. Rádi bychom Vás informovali o naší činnosti v uplynulém pololetí. Život v naší misii pulsuje skutečně čilým tempem. Kromě českých bohoslužeb, které se konají každý den, se zde rozvíjí mnoho duchovních a kulturních aktivit. Ve školním roce každou sobotu ve 3.30 pm bývá Česká škola pro děti, každé pondělí v 7.00 pm Česká škola pro dospělé. Dále se konají katecheze pro dospělé a v současnosti probíhá příprava na biřmování. V postní době se uskutečnila třídenní duchovní cvičení na téma starozákonního proroka Eliáše. O velikonocích jsme, podobně jako vloni, hráli čtyřikrát Pašijové hry se zpěvy. Velmi úspěšná jsou také pravidelná setkání seniorů každou středu, kdy je nejprve v 10.00 am mše svatá a po ní se promítají české filmy, následuje společný oběd a beseda. Podobně každou neděli, kdy je mše svatá v 10.30 am je po ní možnost společného oběda v klubu misie. Několikrát týdně se v misii setkávají maminky s malými dětmi, pro které tatínkové vybudovali na zahradě krásné hřiště. Mimo to proběhlo několik zábav a pikniků, jmenujme alespoň Maškarní zábavu v únoru, Pomlázkovou zábavu s výstavou vín na Velikonoce, zábavu na Den Matek a jako novinku velmi úspěšné pikniky na zahradě naší misie na Den otců a Letní piknik v polovině července. Dále se v misii konají pravidelně každé první úterý v měsíci večery Českého klubu a každé druhé úterý v měsíci schůzky Společnosti pro vědy a umění. Společenských prostorů české misie také využívá řada jednotlivců i skupin pro rodinné oslavy, meditační setkání, cvičení jógy, kondiční masáže, některé české organizace zde konají schůze, nácviky kulturních programů a mnoho dalších aktivit.

Rádi bychom v letošním roce oficiálně posvětili náš kostel, který podobně jako kaple v bývalém misijním domě bude zasvěcen svatým Českým patronům. Kostel posvětí biskup Mons. ThDr. Petr Esterka z Californie v neděli 19. září 2010 v 10.30 am. Biskup Esterka bude v té době v Chicagu, kde bude probíhat v naší misii týdenní setkání všech českých kněží, kteří působí v českých misiích v různých zemích světa.

Kromě radostných událostí má však naše misie i řadu problémů, které, jak doufáme, s pomocí Boží a přispěním dobrých lidí budou vyřešeny. Náš nový kostel s příslušenstvím není ještě zaplacen, stále máme asi 800 tisíc dolarů dluhů. Pravidelné měsíční minimální splátky činí 6 tisíc dolarů. Problém je v tom, že se nám dosud nepodařilo prodat bývalý misijní dům v Ciceru. Navíc nás v uplynulých měsících postihly tři velké katastrofy. V misijním domě v Ciceru počátkem měsíce května 2010 vznikl požár (od elektrického motorku akvária) a celý dům, který byl nově vymalován a bezvadně připraven k prodeji, byl poničen kouřem a sazemi, hasiči zničili mnohé vodou, vylámali několik dveří a oken - škoda je v rozsahu několika desítek tisíc dolarů. Druhá pohroma přišla v podobě potopy. Při velké bouři 23.června byly zcela zaplněna městská kanalizace, takže voda proudila kanálky v podlaze zpět a zaplavila celý suterén našeho nového kostela do výše asi 3 inčů – ve všech místnostech v sálech, knihovně, skladištích, v kuchyni, v obou kotelnách, v dílně i na toaletách stála voda. Zcela zničeny byly úplně nové laminátové podlahy (asi 4000 čtverečních stop), koberce a některé další zařízení vše v hodnotě asi 20 tisíc $. Aby toho nebylo dost v noci 23.července přišla další bouře a znovu zaplavila všechny prostory suterénu, vody bylo tentokrát dvakrát tolik. Co nezničila první potopa dokonala druhá (rozmočeny dveře, knihovničky, zničena nová lednice, myčka na nádobí, kabinety v kuchyni aj.). Sousedé nás informovali, že za dvacet let nikdy neměli ve sklepě vodu, letos během jednoho měsíce, stejně jako my, dvakrát. I když obě naše budovy – v Ciceru i Brookfieldu – byly pojištěny, pojišťovny dělají velké problémy s náhradou škod a dosud nám nezaplatily ani dolar.

Milí přátelé, obracíme se na Vás s prosbou o pomoc. V prvé řadě prosíme o podporu duchovní ve Vašich modlitbách a osobních obětech. Zdá se, jako by dobré dílo, které se zdárně rozbíhá muselo někdy čelit útokům samého ďábla, sv. Petr nám ve svém listu radí: Ďábel obchází jako řvoucí lev – bráňte se mu silou víry! (srv. 1 Petr 5, 8n.)

Také Vás snažně prosíme, podle Vašich možností, o hmotnou podporu naší misie. Sami děláme, co můžeme – konáme sbírky v kostele, pořádáme pravidelně bingo, kulturní podniky, pikniky – veškeré výnosy jdou na splátky na kostel. Jsou však ještě pravidelné výdaje na provoz (elektřina, plyn, voda, odpadky, pojištění) a nyní ještě nutné výdaje na okamžitou likvidaci škod po požáru a povodni. Dary pro Českou misii Vám písemně potvrdíme, takže si je můžete odpočítat od daní, jména dobrodinců nad $ 100 zveřejníme v Hlasech národa, jména dobrodinců nad $ 1000 budou s titulem „Stavitelé chrámu" trvale vyvěšena na pamětní desce v předsíni kostela. Za naše dobrodince se denně modlíme a každý týden obětujeme nejméně jednu mši svatou. Víme, že v době hospodářské krize nemá nikdo peněz nazbyt, ale radostného a štědrého dárce miluje Bůh, a kdo něco obětuje, dobře ví, že mu to Pán Bůh na druhé straně požehnaně vrátí a odmění.

Vám i Vašim rodinám přejeme hojnost Božího požehnání, stále zdraví a úspěchy ve Vaší práci. Těšíme se na to, že s mnohými z Vás se uvidíme na slavnosti posvěcení našeho kostela.

Fr. Dušan Hladík
a Rada České misie

Věda a víra očima teoretického fyzika

ě více obdivuji Stvořitele

ěkdy toho, že věda všechno vysvětlí? Vznikl ou, nebo je dílem Stvořitele? Může vědec ve v Boha? Na takové otázky odpovídá věřící Tyc, jeden z nejmladších univerzitních . Pracuje na Ústavu teoretické fyziky a astro- ovy univerzity v Brně a patří k našim mla- orům vědy. Mohli jste ho vidět v některém z adů, kde hovořil o svém nedávném objevu v lnosti, nebo při show Dobrodružná fyzika v etáriu.

a poprvé zaujala?

y mě fascinovaly už od dětství. Rád jsem vše nal se o to, jak věci v přírodě fungují. K fy- kdy kolem šesté třídy základní školy přitáhla vá fyzika" od J. I. Perelmana. V ní autor s fyzikou setkáváme téměř na každém kroku, obyčejném každodenním životě a může nám i chápat, jak funguje svět kolem nás. A tak se et stala tak trochu mým životním stylem – v nejméně tucet situací, kdy se nad něčím diska fyziky. O různých zajímavých jevech kamarádům, a hlavně lidem na fyzikálních dvádím pokusy. No a samozřejmě tyto věci enty na vysoké škole, především v předmětu ka" pojmenovaném právě na počest Perel-

kdy toho, že věda vše vysvětlí?

století jsme byli svědky úžasných úspěchů . Díky rozvoji kvantové fyziky a teorie lépe porozuměli podstatě hmoty, času a pro- do vesmíru, máme internet, mobilní telefony, jak je v buňkách uložena dědičná informace jrůznější procesy v živých organismech. Tyto oznatky jsme využili pro nevídaný technický pokrok. Ale ani přes všechny tyto úspěchy že bychom se nějak blížili bodu, kdy věda vše udeme všemu rozumět. Spíše naopak. S kaž- n problémem se objevují nové a nové otázky, e svět je mnohem komplikovanější, ale i zají- zprvu zdálo.

Můžete uvést nějaký příklad?

Nejvíce je to asi vidět v biologii, kde třeba jen procesy v jediné buňce jsou tak neobyčejně komplikované a přitom důmyslné a elegantní, že je to skoro nad naše chápání. Ale platí to i ve fyzice. Dnes už chápeme, jak fungují atomy a molekuly, elementární částice, světlo, gravitace nebo černé díry. Fyzikální teorie, které tyto věci popisují, jsou ve velmi dobré shodě s experimenty. Stejně ale není těžké v každé této oblasti najít řadu věcí, o kterých vůbec netušíme, jak by mohly být. Nikdo například dosud nenašel fyzikální teorii, která by dokázala současně správně popsat gravitaci a chování mikroskopických částic – řečeno jazykem fyziky, sjednotit obecnou teorii relativity a kvantovou fyziku.

Vznikl svět náhodou, nebo je dílem Stvořitele?

Když přemýšlím nad krásou fyzikálních zákonů a nad tím, že jen malý počet těch nejzákladnějších z nich umožňuje fungování nesmírně složitých systémů, jako jsou třeba živé organismy, nezdá se mi možné, že by toto vše vzniklo pouhou náhodou bez nějakého plánu. V přírodě je vidět na každém kroku taková důmyslnost a dokonalost, že se mi zdá existence Stvořitele, který to vše naplánoval, jako nejpřirozenější vysvětlení toho, co pozoruji. Například „velký třesk", při němž začal existovat vesmír, se velice podobá představě stvoření světa z ničeho, jak to popisují první verše Bible. Je také dobře známo, že pro to, aby mohl existovat život, jsou nutné velice specifické fyzikální podmínky – nejen vhodná teplota a složení atmosféry, ale třeba i hodnoty některých základních fyzikálních konstant. A náš vesmír i naše Země takovéto vyladění podmínek má – a to tak přesné, až se tají dech. To také vidím jako něco, co silně ukazuje na inteligentního Stvořitele.

Není věda a víra v rozporu?

V naší zemi má mnoho lidí stále hluboce zakořeněnou představu z dob komunistické propagandy, že věda a víra jsou ze zásady v konfliktu a že to byla vždy církev, kdo nejvíce bránil vědeckému pokroku. Je však dobře známo, že církev naopak významně přispěla k vědeckému poznání a šíření vzdělanosti a mnoho předních vědců historie (např. A. Einstein, I. Newton, B. Pascal, L. Pasteur aj.) byli hluboce věřící lidé. A není náhodou, že moderní věda se zrodila právě v evropské, tedy křesťanské civilizaci.

Může vědec ve 21. století věřit v Boha?

Pro mě jsou věda a víra věci, které se v žádném případě vzájemně nevylučují, ale naopak se podporují. Když žasnu nad pozoruhodnou krásou některých přírodních zákonů a nad tím, jak do sebe ve fyzice všechno zapadá, musím ještě tím více obdivovat Stvořitele, který to všechno vymyslel a naplánoval. Nezdá se mi možné, že by to vše vzniklo samo od sebe pouhou náhodou. A víra podporuje vědu v tom, že mi ukazuje, že má cenu se snažit přírodní zákony poznat, že Stvořitel nám něco ze své kuchyně odhalil a zve nás k tomu úžasnému dobrodružství jít po Jeho stopách a objevovat zákonitosti, které do světa vtiskl.

Jaký je podle Vás Bůh?

Je takový, jak jej popisuje Bible: všemohoucí, osobní a věčný. Ten, který stvořil celý vesmír včetně přírodních zákonů. Zajímá se o své dílo, především pak o lidi, které miluje a chce s nimi mít láskyplný vztah nejen zde na Zemi, ale i na věčnosti. Tomu však brání ztráta kontaktu s Bohem kvůli hříchu člověka. Ale je tu dobrá zpráva – Bůh sám, ze své vlastní iniciativy, tuto překážku odstranil. Poslal na naši Zem svého Syna – Ježíše Krista, který zemřel za naše hříchy na kříži. Ve víře v Něho smíme přijmout dar odpuštění, smíření a nového života. Tento láskyplný vztah s Bohem může mít každý, kdo o to stojí.

Prof. Mgr. Tomáš Tyc, Ph.D., se narodil 7. 2. 1973 v Brně. Jeho otec byl vysokoškolským učitelem matematiky a informatiky, matka středoškolskou učitelkou matematiky a fyziky. Má o osm let staršího bratra Martina. Oženil se v roce 2003. Se ženou Magdou má tři děti – Adama a dvojčata Lenku a Jonáše.

V letech 1987–1991 navštěvoval Tomáš Tyc matematickou třídu na brněnském gymnáziu na tř. Kpt. Jaroše a pak studoval fyziku na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Po studiu v roce 2000 nastoupil jako odborný asistent na Katedru teoretické fyziky a astrofyziky téže fakulty. Absolvoval četné stáže na zahraničních univerzitách – tři měsíce na univerzitě ve Vídni, rok na univerzitě v Tübingenu v Německu, devět měsíců na Univerzitě v Sydney v Austrálii, tři měsíce na univerzitě v Calgary v Kanadě a devět měsíců na univerzitě v St. Andrews ve Skotsku. V roce 2006 se stal docentem v oboru teoretická fyzika a astrofyzika a v roce 2009 byl pak ve stejném oboru jmenován profesorem. V současné době se zabývá výzkumem v oblasti optiky, především aplikacemi geometrie v optice, teorií neviditelnosti, navrhování nových optických prvků atd. Na fakultě přednáší předměty Teoretická mechanika, Základy kvantové mechaniky, Moderní experimentální metody, Zajímavá fyzika, Zajímavá teoretická fyzika. Poslední dva předměty na fakultě nově zavedl.

Více najdete na: http://zajfyz.physics.muni.cz

Zajímavá fyzika

Vaření slunečními paprsky

Slunce je hlavním zdrojem energie pro Zemi a jeho paprsky mohou mít překvapivě silné účinky. Studenti Zajímavé fyziky se o tom přesvědčili při experimentech s parabolickým zrcadlem o průměru 140 cm určeným pro vaření v přírodě. Zrcadlo je tvořeno hliníkovými segmenty a při ploše kolem 1,5 čtverečního metru dokáže soustředit v ohnisku výkon přes 1500 W. My jsme tento výkon využili pro zapálení papíru a k uvaření párků v botanické zahradě Přírodovědecké fakulty MU. Na posledním obrázku je pak vidět experiment, kdy bylo zrcadlo použito pro zvukové vlny. Přesto, že mnohonásobně zesílilo přenos zvuku mezi tím, kdo šeptal v jeho ohnisku, a opodál stojícími studenty či naopak, jako odposlouchávací zařízení se ukázalo poněkud nepraktickým.

Obří mýdlové bubliny

Obří mýdlové bubliny jsme vytvářeli v Botanické zahradě Přírodovědecké fakulty pomocí směsi saponátu Jar, glycerinu a destilované vody (ideální je ovšem saponát Dawn z USA) a tzv. "Bubble thing". Bubliny mají nejroztodivnější tvary, protože povrchové napětí nestihne tak velké bubliny dosti rychle zakulatit. Saponát a glycerín brání vypařování a stékání vody v membráně a tak je vytváření velkých bublin s trochou cviku poměrně snadné.

MLADÝM

Cesta světla

Cesta světla je taková: Chce-li se někdo tou cestou ubírat k vytčenému cíli, ať si hledí svých skutků. Poznání, jak po ní jít, které nám bylo dáno, je takové:

Budeš milovat svého Stvořitele, ctít budeš svého Tvůrce, oslavovat toho, jenž tě vykoupil ze smrti. Budeš prostého srdce a duchem bohatý. Nepřipojíš se k lidem, kteří chodí po cestě smrti, budeš nenávidět vše, co se nelíbí Bohu, nenávidět všechno pokrytectví a neopustíš přikázání Páně. Nebudeš se vyvyšovat, ale ve všem budeš pokorný.[1] Nebudeš sám sebe oslavovat. Neměj špatný úmysl proti svému bližnímu, nedovol své duši pýchu.

Budeš milovat svého bližního víc než svůj život. Nezabiješ dítě v matčině lůně, ani po narození je neusmrtíš. Nezřekneš se svého syna ani své dcery, ale od mládí je budeš učit bázni Boží. Nedychti po tom, co patří tvému bližnímu a nebuď lakomý. Nebudeš srdcem tíhnout k pyšným, ale rád se budeš stýkat s pokornými[2] a spravedlivými.

Co se ti přihodí, přijímej jako dobré, protože - jak víš - nic se neděje bez Boha. Nebudeš nestálý ani obojetný.

O všechno se rozděl se svým bližním a nedělej si nároky na žádný majetek: vždyť máte-li společenství ve věcech neporušitelných, tím spíše v porušitelných. Nebudeš ukvapený v řeči. Vždyť ústa jsou léčkou smrti.[3] Nakolik můžeš, žij bezúhonně s ohledem na svou duši. Nenastavuj své ruce k braní a nezavírej je, když máš něco dát. Jako zřítelnici svého oka miluj každého, kdo ti zvěstuje slovo Boží.

Ve dne v noci mysli na den soudu a každodenně usiluj o společenství svatých. Jednak usilovně hlásej slovo, neváhej povzbuzovat a přemýšlej, jak slovem zachránit duše, jednak přilož k dílu i svou ruku, aby ti mohly být odpuštěny tvé hříchy.

Neváhej dávat a nereptej, když dáváš. Věz přitom, kdo je dobrým dárcem odměny. Budeš chránit, cos přijal, nic nepřidáš ani neubereš.[4] Navždy budeš nenávidět Zlého. Budeš soudit spravedlivě. Nebudeš vyvolávat roztržky, ale svářící se sblížíš a usmíříš je. Budeš vyznávat své hříchy. Nepůjdeš se modlit se špatným svědomím. Taková je cesta světla.

[1] Srv. Mt 23,12. [2] Srv. Řím 12, 16. [3] Srv. Př 18, 21; Jak 3, 8.
[4] Srv. Dt 12,32; 13,1. [5] Srv.Dtl,16;Př31,9.

Z listu Barnabášova
Druhé čtení z Denní modlitby církve

Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval!
Každý den o něm přemýšlím.
Nad nepřátele mě činí moudřejším tvá přikázání,
navěky jsou moje.
Jsem prozíravější než všichni moji učitelé,
neboť přemýšlím o tvých svědectvích.
Rozumu jsem nabyl víc než starci,
neboť tvá ustanovení zachovávám.
Před každou zlou stezkou jsem zdržel své kroky,
držel jsem se tvého slova.
Neodchyluji se od tvých soudů,
neboť ty mi ukazuješ cestu .
Jak lahodnou chuť má, co ty říkáš!
Sladší než med je to pro má ústa.
Z tvých ustanovení jsem nabyl rozumnosti,
proto nenávidím každou stezku klamu.

Světlem pro mé nohy je tvé slovo,
osvěcuje moji stezku.
Co jsem přísahal, to splním,
držím se tvých spravedlivých soudů.
Byl jsem velice pokořen, Hospodine,
podle svého slova mi zachovej život.
Kéž se ti líbí, Hospodine, dobrovolné oběti mých úst,
nauč mě svým soudům.
Ustavičně dávám v sázku život,
nezapomínám však na tvůj Zákon.
Svévolníci osidlo mi nastražili,
avšak od tvých ustanovení jsem nepobloudil.
Tvá svědectví budou mým dědictvím věčně,
z nich se veselí mé srdce.
V srdci jsem se rozhodl plnit tvá nařízení
navěky a do důsledků.

Žalm 119, 97 - 112

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Pomocné Technické Prapory - PTP (2)

Na jaře 1951 byla vyhlášena v Československé armádě soutěž o nejlepší provedení divadelního představení. V armádě byla totiž zavedena kulturní výchova, která měla podporovat růst komunistického uvědomění a zároveň vyplnit všechen volný čas vojáků. Tehdy jsem dostal nápad, že by se mohl také náš prapor zapojit do této soutěže. V našem praporu bylo skoro padesát salesiánských kleriků, kteří vyšli v letech 1947 - 1949 z přestavlckého filosofického studentátu, kde jsme uvedli s velkým úspěchem na scénu italskou komickou operetu: Velká sázka pod ledovcem. Všichni herci a také hudebníci orchestru přijali můj nápad s nadšením. Velitel našeho praporu byl mile překvapen mou žádostí, ale požádal mě, abych připravil písemnou žádost na kulturní oddělení bruntálské posádky, které vedl podplukovník Antonín Udržel. V žádosti jsem vysvětlil, že se jedná o dílo italského pokrokového skladatele Magnaniho, který po vzoru ruského klasického spisovatele Gogola zesměšňuje v protagonistech operety zkorumpovaného měšťana a slávychtivého profesora, kteří uzavírají sázku s úmyslem, že ji vyhrají podvodem a tím dokumentují prohnilost měšťácké společnosti. Soudruh podplukovník byl přímo nadšený a vyjádřil se, že něco podobného od nás neočekával. Okamžitě požádal naše vedení, aby nás podpořilo ve všem, co potřebujeme k zdárnému provedení operety. Nejdříve jsem požádal při raportu, ať se přihlásí ti, kteří se k nám salesiánům chtějí připojit. Především jsme měli zájem o zpěváky a muzikanty. Pěvecký sbor jsme rozšířili na 45 zpěváků a smyčcový orchestr na 12 hudebníků. Jednotlivé role byly obsazeny salesiánskými herci z dřívější produkce. Jako první věc jsem vyžádal propustky pro členy orchestru, aby si mohli zajet domů pro své nástroje a postupně také pro všechny ostatní, kteří si potřebovali opatřit kostýmy jako číšníci, horolezci a italští měšťané. Propustky byly na 2 až 3 dny, podle toho, jak vzdálené bylo bydliště žadatelů. Vedení praporu brzy ztratilo přehled, kdo vlastně je zapojen do produkce operety, protože jako členy divadelního kroužku jsme nahlásili všechny, kdo byli do věci jakkoli zapojeni, tedy i výrobce kulis, malíře plakátů atd. Díky tomu se na dovolenky domů dostala dobrá polovina vojáků. Sám jsem také využil této příležitosti a během propustky jsem navštívil zakladatele salesiánského díla v naší vlasti, tehdy již 81 letého Otce Ignáce Stuchlého.

V době záboru klášterů v noci z 13. na 14.dubna 1950 ležel Otec Stuchlý na ošetřovně fryštáckého salesiánského ústavu po záchvatu mozkové mrtvice. Pod dozorem policie byl pak odtud převezen do domova důchodců do Lukova, který se nachází asi 4 km od Fryštáku. Zde o nemocného pečovaly sestry sv. Františka, na které dohlížela státní zmocněnkyně. Když nyní vzpomínám na Otce Stuchlého, chtěl bych připomenout, jak jsme se všichni v roce 1945 radovali a oslavovali osvobození po nacistické okupaci, a Otec Stuchlý nás tehdy varoval, že nás čeká ještě horší doba. Mluvil o tom, že budeme vyhnáni z našich ústavů, že nám bude zakázáno jakýmkoli způsobem spolu komunikovat, že nastane opravdové pronásledování a on sám zůstane opuštěn a dokonce ani nezemře v salesiánském ústavu. Tehdy jsme jeho slovům nevěřili a mysleli jsme, že je to nemožné a že ve svém stáří nechápe moderní dobu, která něco podobného nemůže dopustit. Ale vraťme se k propustce z vojny.

Do Lukova jsme přijel s desetiletým chlapcem, pro kterého jsem se zastavil v Přestavlkách, kde byl členem mého skautského oddílu vlčat. Na vrátnici domova důchodců jsem sebe i chlapce presentoval jaké blízké příbuzné, kteří přišli navštívit svého strýčka. Návštěva nám byla povolena a otec Ignác zářil radostí, když nás uviděl. Podal jsem mu zprávu o jednotlivých salesiánech a také měl radost z láhve slivovice, kterou jsem mu přinesl, neboť ji pokládal za jedno z nejlepších přírodních léčiv. Ve svých mladých létech před odjezdem na studia k salesiánům do Itálie strávil v roce 1891 několik měsíců na faře v Dražovicích u Vyškova, kde byl tehdy farářem Antonín Cyril Stojan, pozdější arcibiskup olomoucký s láskou nazývaný Tatíček Moravy. A tem každé ráno při snídani vypil štamprlátko slivovice, aby zahnal všechny neduhy. V kronice prvního salesiánského ústavu ve Fryštáku u Holešova se dovídáme, že v roce 1929, kdy postihla Československo nejkrutější zima celého století, že v Českých Budějovicích klesla teplota na rekordních -42°C, zachvátila fryštácký ústav pro nedostatek topiva vlna nachlazení a horeček, že hrozilo nebezpečí, že ústav bude muset být uzavřen a chovanci posláni domů. V těch dnech se všechny ložnice ústavu proměnily v jednu velkou ošetřovnu, kde hlavním ošetřovatelem byl Otec Ignác Stuchlý. Mimo svou dobrotivost a trpělivost měl jen jeden lék – slivovici. Sám roznášel nemocným čaj a do něho přiléval tento přírodní lék a ještě přidával trochu humoru, když lék někomu stoupl do hlavy. A slivovice opravdu všechny vyléčila. A tak jistě bude vhodné, abychom oslavili, doufejme brzké, blahořečení těchto dvou, zatím jen služebníků Božích, Tatíčka Moravy Antonína Cyrila Stojana a salesiánského stařička Ignáce Stuchlého štamprlí slivovice. Když se Otec Ignác se mnou loučil, předpověděl mi moji budoucnost a později se všechno doslova vyplnilo. Po mé návštěvě v Lukově žil Otec Stuchlý ještě dva roky. Zemřel 17.dubna 1953 a byl pohřben ve Fryštáku. Jeho hrob je dnes cílem mnoha poutníků a místem zázračných vyslyšení za uzdravení duchovní i tělesná.

Tak jako ve všech kasárnách, tak také u PTP byla zavedena hlídka, která kontrolovala příchod a odchod vojáků.

U našeho praporu byli touto službou většinou pověřeni vojíni, kteří byli pro úraz nebo nemoc osvobozeni od pracovní povinnosti anebo v neděli měli pro nějaký přestupek zakázanou vycházku. A toho využil náš politický oblbovatel četař Musil, kterému jsem ležel v žaludku svými neustálými zkouškami na operetu a tak kradl čas na jeho politické školení. Zařídil, abych měl službu ze soboty na neděli. Tím mi znemožnil mou nedělní mši svatou a také odpolední vycházku. Tu sobotu jsem přišel z práce velmi unaven a tak po deváté hodině večer, když jsem se uvelebil na židli u služebního stolku, jsem za malou chvíli tvrdě usnul. Soudruh Musil se potichu přikradl, vzal zapisovací knihu a rázným bouchnutím do stolu mě vzbudil a zakřičel: „Soudruhu vojíne, budete eskortován do vojenského vězení bruntálské posádky, neboť jste svou nedbalostí ohrozil bezpečnost našeho praporu a tento vojenský dokument (myslel tím zapisovací knihu) vám mohl být odcizen." Promnul jsem si ospalé oči a zatímco se již kolem nás objevilo několik vojáků jsem odpověděl: „Soudruhu četaři, na toto podle vás tak odpovědné místo jsem byl postaven po celodenní těžké práci. Podle armádního nařízení ministra obrany Alexeje Čepičky na takové odpovědné místo může být postaven vojín po náležitém, nejméně čtyřhodinovém odpočinku." „Ale co kdyby ozbrojený nepřítel napadl naše ubikace!" rozhněvaně křičel četař. „Soudruhu četaři, já jsem jediný vojín na celém světě, který střeží bezpečnost vojenské posádky s tužkou v ruce. Vždyť my si tu jen hrajeme na vojáky, nemáme pušky ani bodáky." To se již ostatní okolo nás rozesmáli a celá komedie skončila bez eskortování.

Ze studentů bohoslovecké fakulty Karlovy university byl nejzajímavější Dr. Pavel Preis, který na fakultě studoval ne aby se stal knězem, ale aby prohloubil své vědomosti jako doktor církevního umění. Pocházel z prestižní pražské rodiny. Jeho otec byl presidentem Živnostenské banky (největší banky za první republiky) a byl vnukem spisovatelky Gabriely Preisové, jež je známá především složením libreta pro Janáčkovu slavnou operu Její Pastorkyňa. Pavel s námi sdílel své rozsáhlé vědomosti a také dovedl skvěle bavit vyprávěním anekdot, z nichž mi zvláště jedna utkvěla v paměti. Pochází od univerzitního profesora církevního umění Otce Dr. Cibulky. V katedrále sv. Víta se zbožně modlila stařenka, když tu najednou zazvonil zvonek k pozdvihování u hlavního oltáře, ale zároveň také zazvonil zvonek k pozdvihování u vedlejšího oltáře (tehdy ještě nebyly koncelebrované mše svaté, ale každý kněz sloužil sám pozn.) a tak se ta zbožná žena začala bít pravou rukou do prsou, aby uctila Pána Ježíše na hlavním oltáři a levou rukou se bila do boku, aby neurazila Pána Ježíše na postranním oltáři.

Koncem září začal v armádě soutěž o nejlepší divadelní hru. Do Bruntálu přijel dvěstěčlenný armádní soubor z Prahy sponzorovaný přímo ministerstvem Národní obrany, aby předvedl historické drama Jan Žižka z Trocnova od Aloise Jiráska. Pět důstojníků z jejich vedení nám oznámilo, že přijdou na generální zkoušku naší operety Velká sázka pod ledovcem, kterou jsme pořádali den po jejich příjezdu. Zkouška proběhla v kulturním sále Moravského Kočova, kde v

Bývalý klášter Petrínů v Bruntále, kde byla v 50. létech minulého století Vysoká škola válečná, dnes se o této kapitole v historii města mlčí.

hledišti vedle vojáků našeho praporu byli také kočovští ob čané. Naši pražští hosté byli překvapeni vysokou úrovní na šeho vystoupení, ale nejvíce je zaujal náš hudební doprovod který bude v soutěži pravděpodobně ojedinělý a jistě ná protlačí dopředu, neboť líbivé italské melodie zaujmo publikum více než jakákoli slova. To dobře pozorovali n nadšení kočovských občanů. Po představení jsem byl zasy pán otázkami pražských odborníků, kteří byli hlavně zvě daví, kde jsem nabyl režisérských znalostí a jak jsem s dostal k italské pokrokové operetě se sociálním zaměřením Musel jsem vysvětlit, že jsem se od útlého mládí zabýva divadlem a to nejdříve loutkovým a pak u salesiánů jak výchovným prostředkem, když jsem skládal a řídil divadeln hry ze života svatých jako svatého Václava, Dona Bosca Dominika Savia a podobně. A salesiáni k nám přišli z Itálie kde se věnují výchově chudé a opuštěné mládeže a ta podobné hry jako ta naše dobře zapadají do jejich výchov ného systému. Hudební provedení v našem představení ob starává absolvent pražské hudební konzervatoře Antoní Zedínek.

Následující den jsem byl pozván na představení pražskéh souboru. Doprovázel mě František Čech, který byl mo „pravou rukou" v technické přípravě naší operety. Po pro puštění z vojny působil jako profesionál v několika měst ských divadlech na Moravě.

Představení bylo uspořádáno v hlavním sále Vysoké škol válečné s dobře vybaveným jevištěm.Prostorný sál zaplnil všechno osazenstvo školy, důstojníci bruntálské posádky civilní představitelé města Bruntál. Hra měla po stránce he recké profesionální úroveň a byla prvotřídně vybavena po kud se týkalo kostýmů, středověkých válečných zbran kulis, světelných a zvukových efektů. Když po dvou hodi nách spadla opona a herci byli odměněni bouřlivým po tleskem, vystoupil na jeviště plukovník z ministerstva Ná rodní obrany, pověřený řízením kulturní výchovy v armádě vyzval obecenstvo, aby se vyjádřilo, jak toto představen rozšířilo jejich duševní obzor a utvrdilo je v komunistickém přesvědčení a v naší opravdové národní tradici. A hned s přihlásily desítky řečníků, kteří dokazovali, jak Alois Jiráse mistrně zachytil, že se již ve středověku proletářská spodin

Pohled na Uhlířský vrch u Bruntálu, kde areál kolem poutního kostela sloužil jako kasárna pro útvar PTP v 50. létech minulého století – dnes jsou tyto budovy zbořeny.

dokázala probojovat do popředí, jakým geniálním válečníkem byl Jan Žižka z Trocnova a jak neschopným a nečistými vášněmi byl ovládaný císař Zikmund a šlechtici kolem něho. Vše dostoupilo vrcholu, když jedna soudružka kapitánka ječivým hlasem vykřikovala, že již tehdy, jako dnes, Vatikán kul pikle proti českému národu. A tyto všechny nepravdy vyprovokovaly moji cholerickou povahu na nejvyšší stupeň, že jsem neodolal a zvedl ruku a já v tomto shromáždění nejvyšších představitelů armády, obyčejné vojenské „ucho" bez jediné frčky a k tomu ještě s černými výložkami pétépáků jsem z plných plic zvolal: Soudruzi upozorňuji vás, že jste špatně pochopili Aloise Jiráska ve vysvětlení dějin českého národa..." „To máš, soudruhu vojine, (a to slovo vojíne hlasem zdůraznila) ze zahraničního rozhlasu," zaječela soudružka kapitánka. „Nikoliv, soudružko kapitánko, ale z důkladného studia spisů Aloise Jiráska přístupných ve všech veřejných knihovnách. Ostatně, jak vás mohlo vůbec napadnout, že poslouchám zahraniční rozhlas, jako vojín PTP nemám k tomu opravdu příležitost jako ji máte asi vy." A tím jsem ji vyřídil a mohl začít svůj protiútok: „V Jiráskově díle jste zde vynechali modlitbu Jana Žižky před bitvou. Touto modlitbou je jasně dokázáno, že motiv boje Jana Žižky neměl nic společného s myšlenkou sociální – proletářskou. Také během produkce nezazněla husitská hymna: „Kdož jste Boží Bojovníci." Ano, prostý venkovský lid, měšťané i šlechtici se stali Božími bojovníky za obhájení náboženské pravdy, která je ve slovníku dnešní doby pokládána za opium lidstva. A o postavě Jana Žižky z Trocnova nás historie poučuje, že pocházel z rodiny zemanské, takže jeho otec byl vlastně podle našeho slovníku venkovský kulak a své válečné umění získal jako žoldnéř v polském vojsku, kdo bojoval proti pruským křižákům. Vítěznou taktiku polského vojska popisuje ve svých dílech Křižáci a Ohněm a mečem Nobelovou cenou dekorovaný Henryk Sienkiewicz.

Císař Zikmund zde byl představen jako zhýralý stařec obklopený lehkými ženami. A zatím historie ho představuje jako římského císaře, mladšího syny Karla IV., který na rozdíl od svého staršího bratra Václava IV., jež propadl rozmarnému životu, žil životem příkladným po vzoru svého otce. A přirovnávat tehdejší papežskou politiku k nynější politice Vatikánu je stejné jako srovnávat vládu cara Ivana Hrozného s nynější slavnou vládou Sovětského svazu."

Asi po deseti vteřinách hrobového ticha soudruh moderátor bez jakékoli poznámky k mému projevu dal pokyn k rozpuštění shromáždění. František Čech zašeptal: „Tohle jistě nikdo nečekal." Teprve teď jsem si uvědomil, jak neobyčejnou situaci jsem způsobil. Rychle jsem vystoupil na jevišti a oslovil soudruha moderátora: „Soudruhu plukovníku vy jste nás požádal, abychom vyslovili osobní názor na provedené představení a já jsem se zapojil do vámi zahájené debaty a očekával jsem, že na mé názory vy a nebo někdo z obecenstva zareaguje." „Soudruhu vojíne, pokládal jsem za nevhodné v naší debatě pokračovat. Svým vystoupení jste nás všechny překvapil a zároveň vidíte, že v naší armádě neomezujeme svobodu projevu. Po poradě se svými spolupracovníky a zde přítomnými představiteli armády a Vysoké školy válečné se v nejbližší době dovíte, jaké uzávěry budou vyvozeny z vašeho negativního posouzení našeho díla v armádní soutěži, když jste je vlastně diskvalifikoval z historicko ideologického hlediska.

Druhý den byla neděle a v pondělí nám oznámili, že se do práce nejde a že celý náš prapor je s okamžitou platností přeložen do Přerova, na přerovské letiště a do Kroměříže. Tím byla další produkce naší operety znemožněna, protože její obsazení bylo záměrně rozděleno do tří skupin. Toto rozhodnutí bylo oznámeno v Bruntále a okolí a peníze za již prodané vstupenky na naši operetu byly vráceny. Bylo mi také nařízeno, abych se spolu s Františkem Čechem dostavil do kanceláře našeho praporu, kde nás očekával vedoucí kulturního oddělení bruntálské posádky podplukovník Antonín Udržel, který nás oslovil: „Soudruzi vojíni, za vaši kulturní práci v bruntálské posádce vám jako odměnu předávám tuto knížku." A každému z nás podal knížku: „Se sovětským svazem na věčné časy." A pak se ke mně obrátil s poznámkou: „Soudruhu vojíne, s vaším vysokoškolským vzděláním se vám podařilo dobře manipulovat mě obyčejného tesaře." A já jsem překvapeně odpověděl: „Soudruhu podplukovníku jak jsem mohl vědět, že jste byl tesařem, ale pokládal jsem vás vždy za čestného člověka, který to oslovení soudruhu myslí upřímně a cením si vašeho uznání."

Zpráva o přeložení našeho praporu byla přijata s velkou radostí, neboť jsme se obávali, jak přežijeme blížící se zimu v horách, kterým vévodí nejvyšší hora Moravy – Praděd. Také jsme se dověděli, že nebudeme pracovat na vojenských objektech pod vojenskou správou, ale že budeme zařazeni do stavebních firem, kde budeme placeni podle vykonané práce.

(Pokračování příště.

Listy padající ze starého stromu života sbíral
Karel J. Chrobák

Žízeň po životě

Už se vám stalo, že jste byli na výletě v lese, nebo jeli autem v parném létě a nevzali si s sebou pití? Každý z nás jistě zná pocit žízně. Tělo se hlásí o to, co nutně potřebuje k životu. Lékaři dokonce doporučují, kolik tekutin by měl dospělý člověk za den vypít, aby nevznikly zdravotní problémy. Voda je pro nás životně důležitá. Její nedostatek nejvíc pociťují v zemích, kde je pitná voda vzácností, třeba v pouštních oblastech. Přesně vědí, co je palčivá žízeň. Tam jde skutečně o život.

Existuje ještě jiný druh žízně. Je to touha po lásce a naplněném životě, kterou se často snažíme uhasit různými věcmi a zájmy. Spoléháme se na rodinu, přátele, zaměstnavatele, lékaře... Je to přirozené a patří to k životu. Přijdou však chvíle, kdy si uvědomíme, že všechno je pomíjivé. Věci se opotřebují, zájmy nás omrzí a vztahy se naruší. V naší duši zůstává pocit prázdnoty. Toto místo může naplnit jen sám Bůh. Jedině On dává smysl našemu bytí, může dát dokonalou lásku a uhasit žízeň po životě. Otevřeš mu své srdce, abys uhasil žízeň po opravdovém životě?

Kdo žízní, ať přistoupí;
kdo touží,
ať zadarmo nabere
vody života.

(Zjevení 22, 17)

Jezdíš opatrně?

Když si sedáš za volant auta, vzpomeň si na následující příhodu. Věřím, že Ti pomůže zůstat disciplinovaným a ohleduplným řidičem, který bezpečně dojede do cíle.

Ondra zahlédl ceduli obce a podíval se na tachometr – skoro osmdesát. Nejvyšší čas zpomalit! Pozdě, už vjel do vesnice! Je tam policejní hlídka a dává znamení, aby zastavil. To je už potřetí, co ho letos chytili! Policista přichází s blokem v ruce k jeho autu. „No nazdar!", povzdechl si Ondra. Ale, to je, tuším, Honza, nebo ne? V uniformě vypadá trochu jinak, než v civilu. Opravdu je to Honza, bývalý spolužák. Ve škole jsme kamarádili, i když se mi zdál trochu zvláštní, chodil totiž do kostela.

„Ahoj Honzo, to je náhoda, že se vidíme!" Ondra chtěl celou věc zlehčit. Honza nehnul ani brvou: „Ahoj Ondro!" „Víš, Honzo, letím konečně z práce domů a asi jsem to přehnal! Už se těším na rodinku, vždyť to znáš." Policista Honza se zdál jaksi nesvůj: „Ano znám." Ondra pokračoval: „V poslední době jsem jezdil z práce dost pozdě, tak jsem to chtěl manželce a dětem trochu vynahradit. Konečně jsem chtěl jednou přijet včas... a už jsem byl myšlenkami na zítřejším rodinném výletě. Kolik jsi mi naměřil?" „Sedmdesát osm." „To není možné! Vždyť jsem ubral, když jsem vjížděl do vesnice." Ondřej se při každé nové pokutě vymlouval o něco lépe, ale dnes mu to jaksi nešlo.

Celý červený civěl na přístrojovou desku. Honza cosi usilovně psal do bloku. Proč nechce vidět řidičák a další papíry? Ondra se rozhodl, že to zkusí usmlouvat. Vždyť nakonec, Honza je jeho známý! „Honzo, je to na tobě. Vím, že jsem porušil dopravní předpisy, ale nedalo by se tentokrát přivřít jedno oko?" Honza jakoby neslyšel, stále jen psal. Potom vytrhl papír z bloku a podal ho Ondrovi. Ten jen zklamaně zamumlal: „Tak díky!" Honza ho však už neslyšel, otočil se a bez jediného slova se vracel k policejnímu autu.

Ondřej, trochu zmatený, zůstal sedět v autě a čekal, co se bude dál dít. Když Honza nasedl do auta, Ondra se podíval na papír složený v ruce a otevřel ho. Byl zvědavý, kolik ho to bude tentokrát stát... Co, to má být vtip? Nebyl to žádný pokutový blok! Byl to jen perem popsaný list papíru! A v něm bylo napsáno: *„Víš, Ondro, měl jsem dceru, když měla pět roků, zahynula při dopravní nehodě. Ten chlap jel velmi rychle. Dostal pokutu, byl i odsouzený, odseděl si pár let. Už je volný, a může obejmout svoje dvě dcery. Já jsem měl jen jednu a budu jí moci obejmout až v nebi. Tisíckrát jsem se pokoušel tomu chlapovi odpustit. Možná se mi to už konečně podařilo, ale na Evičku stále myslím. I teď. Dávej si opravdu pozor na rychlost. Můj malý syn je to jediné, co mi ještě zbylo. Honza."*

Ondra se otočil, ale policejní auto se už rozjelo a rychle se vzdalovalo. Díval se za ním, dokud mu nezmizelo z očí. Chvíli zůstal sedět a přemýšlel o Honzovi, Evičce, Bohu a věčnosti. Přijel domů a vroucně objal svou ženu a děti.

Život je nesmírně drahý. Zacházej s ním velmi opatrně.A to nejen se svým životem. Jezdi opatrně a s ohledem na ostatní. Nikdy nezapomeň, že auto se dá koupit, ale lidský život nikoliv!

Brněnská tisková misie

Bez nohou, bez rukou, bez obav!

Pozoruhodný příběh o Boží milosti

Když se narodí toužebně očekávané dítě, bývá to velká radost pro celou rodinu. Avšak ráno 4. prosince 1982 v australském Melbourne místo radosti přišel smutek. Prvorozený syn se totiž narodil bez všech čtyř končetin! Rodiče nikdo dopředu nevaroval, neměli čas se na to připravit. Ani lékaři si to nedokázali vysvětlit, sami byli zcela šokováni! Doma se tím všichni trápili. Rodiče byli křesťané, tatínek byl pastorem místní církve. Ptali se: „Jestli je Bůh Bohem lásky, proč dovolil, aby se něco takového stalo? A zvláště oddaným křesťanům?" Všichni si mysleli, že nebudu dlouho žít. Testy však ukázaly, že jsem naprosto zdravé dítě – až na jediný nedostatek: chybí mi ruce a nohy. Jaký život budu schopen žít? To si tehdy nikdo nedovedl představit. Pro rodiče bylo obtížné Bohu dál důvěřovat, že má všechno pod kontrolou. Stálo je to mnoho trápení, slz a bolesti, než se mu znovu naučili věřit. Položili si mnoho otázek, než se se vším vyrovnali. Bůh jim však dal potřebnou sílu, moudrost a odvahu, kterou tolik potřebovali.

Jdu do školy

Přišel čas, kdy jsem nastoupil do školy. Škola byla pro mne skutečnou radostí, snažil jsem se žít stejný život jako kamarádi. I když jsem dobře věděl, že vypadám jinak, uvnitř jsem se cítil být stejný jako všichni ostatní. Často jsem však od okolí cítil, že jsem kvůli své fyzické odlišnosti odmítán. Někteří spolužáci mě začali šikanovat, dlouho jsem se s tím nemohl vyrovnat. Byly doby, kdy jsem se cítil tak špatně, že jsem do školy vůbec nechtěl jít. Jen díky povzbuzování mých rodičů jsem překonal toto těžké období. Ty, kteří mi ubližovali, jsem se naučil ignorovat. Hledal jsem si nové kamarády, většinou jsem to byl já, kdo navazoval rozhovory. Časem spolužáci pochopili, že jsem opravdu stejný jako oni. Tam byl začátek Božího požehnání. Bůh mi dal opravdové přátele!

Proč?

Přesto jsem často upadal do deprese. Zlobil jsem se, že jsem nemohl změnit svou situaci, ani jsem z ní nemohl nikoho obviňovat. Jako malý jsem se v nedělní škole učil, že Bůh nás všechny miluje a že se o nás dokonale stará. Říkal jsem si, kdyby mě Bůh skutečně miloval, proč by mě takto stvořil? Cítil jsem se jako břemeno pro lidi kolem sebe. Čím dříve odejdu, tím to bude lepší pro všechny. Už ve věku osmi let jsem uvažoval o sebevraždě. Dnes jsem vděčný svým rodičům a své rodině, že vždy stáli při mně, aby mě utěšili a dodali mi novou sílu.

Boží škola

Díky zápasům, kterými jsem procházel během studií, do mne Bůh postupně vkládal touhu sdílet můj příběh a zkušenosti s jinými. Teprve tehdy, když se moje zápasy proměnily v požehnání pro druhé, uvědomil jsem si své životní poslání. Bůh mě chtěl použít k povzbuzení lidí, aby se naučili žít naplno, aby se dovedli vyrovnat s vlastními problémy a nikdy neztratili naději a své sny. Jak jsem dospíval, Bůh dál na mně pracoval – připravoval moje srdce na službu pro Něho. Učil jsem se ho poznávat a hledat jeho vůli. Jedna z prvních lekcí, které jsem se naučil, byla, že není všechno samozřejmé. Už ve dvanácti jsem si uvědomil, jak moc jsem toho od Boha dostal – milující rodinu, bez které bych to vše nezvládl. Proč bych si měl stěžovat? Jsou i další věci. I když se mi nevyvinuly končetiny, mám na jedné straně zakrnělé chodidlo, kterému říkám „moje malé kuřecí stehýnko". Dřív jsem to bral jako samozřejmost, ale dnes jsem za ně vděčný. Díky jeho opoře se dokážu dobře pohybovat.

V Božích rukou

Jak jsem dospíval, stále více ke mně promlouvalo Boží Slovo. V patnácti letech jsem Bohu odevzdal svůj život. Pocítil jsem hluboký pokoj. Pochopil jsem, že nejsem jen hříčkou osudu, že mám pro Boha cenu takový, jaký jsem. Úžasné je, že mě chce používat způsoby, které jsou u druhých nemožné.

Můj život dnes

V posledních letech jsem se naučil být nezávislý a jsem schopen se postarat o všechny své osobní potřeby – od čištění zubů a česání vlasů až po oblékání se a péči o svou osobní hygienu, včetně holení. Pohybuji se po domě i mimo dům tak, že skáču. Hodně mi pomáhá elektrický invalidní vozík, který mohu sám ovládat. Dokončil jsem bakalářské studium v oboru finančního plánování a účetnictví. Ale mojí prvořadou touhou je záchrana lidských duší. Rád vyprávím svůj životní příběh a své osobní svědectví, kdykoliv se naskytne příležitost. Toužím hlavně oslovit mládež, proto přednáším na školách, od základních až po střední. Postupně jsem si připravil speciální program pro studenty, ve kterém diskutujeme témata, která je zajímají a jsou pro ně důležitá.

Sny a touhy

Samozřejmě, že mám i velké sny a cíle, o které aktivně usiluji. Chci se stát ještě lepším svědkem Boží lásky a naděje. Toužím oslovit lidi po celém světě. Rád bych se dostal i do televize, kde bych chtěl vyprávět svůj příběh. Ale chtěl bych zvládnout i prostší věci. Potřebuji například upravit auto, abych mohl sám řídit. Chtěl bych napsat i knihu, kterou bych nazval: „Bez rukou, bez nohou, bez obav!" Možná si myslíte, že jsou to nereálné sny. Já však věřím, že když máme touhu a nadšení něco dělat v souladu s Boží vůlí, určitě toho dosáhneme v určený čas. Jako lidské bytosti si v životě klademe hranice, aniž bychom k tomu měli důvod! Co je ještě horší, klademe hranice Bohu, který má neomezené možnosti.

Slovo pro Tebe

Milý příteli, Bůh má úžasný plán i s Tvým životem. Dovol mi, abych Tě povzbudil na cestě za pravdou. Neboť Pravda nalezená v Ježíši Kristu je ta jediná, která Tě osvobodí. Jen On Ti může dát pravý pokoj, který Tě zbaví strachu a pochybností. Ať Ti Pán žehná a dá Ti Boží moudrost a sílu na Tvé cestě. To Ti přeji z celého srdce.

Nick Vujicic

Nickovy internetové stránky: www.lifewithoutlimbs.org

Deeper Language

A year ago, outside of Guatemala City, Lorenzo Rosebaugh, a Missionary Oblate of Mary Immaculate, was shot to death as he was driving with a number of his fellow missionaries to a community meeting. The real motive behind his killing may never be known. On the surface, it appeared to be nothing more than a violent robbery, but given the circumstances of Lorenzo's life and his lifelong fight for justice for the poor, everyone, myself no exception, wants to believe that his being shot was more than a question of being at the wrong place at the wrong time. Too many things suggest that this was more than an accident If nothing else, his death by gunshot is somehow symbolic: Lorenzo wasn't meant to die of old age in a comfortable bed.

I first met Lorenzo at our mother-house at Aixen-Provence in France ten years ago. He had just returned from a long missionary stint in Latin America where, among other things, he had lived on the streets of Recife with its poor, without roof or fixed address, for several years. A serious illness drove him back to the USA and his Oblate community sent him on a sabbatical to France. He arrived there unable to speak any French whatsoever. Yet, when I met him there, less than a month after his arrival, he was sitting on the steps of the church which is attached to our community residence with a dozen street-people gathered round him. They were sharing food and cigarettes and some kind of conversation. It looked like a picnic in the park.

There is nothing exceptional about this except that Lorenzo couldn't speak a word of French and the people gathered round him couldn't speak English, Portuguese, or Spanish (his languages). Yet they clearly seemed to be communicating with each other, and deeply, in a way that would trigger envy to an outsider, and Lorenzo was their focal point.

How? How can we speak to each other beyond communicating in the ordinary languages that we know?

When the Evangelist, Luke, describes the first Pentecost, he tells us that, after receiving the Holy Spirit, the first followers of Jesus came out into public and began speaking and, everyone, absolutely everyone, no matter their ethnicity or language, heard the disciples' words as if they were in their own language. The old barriers of native language no longer blocked hearing or understanding. The language given by the spirit transcended ethnicity and native tongue.

It is too easy for us to simply write this off as a miracle, an exceptional foundational intervention by God which helped found the church. That may also be true, but there is another point to this: Language functions at different levels.

At its most obvious level, language depends upon the spoken word and that word is always in a particular language, e.g., French, English, Spanish, Chinese. At this level words have a relative power, but they can also deceive and lie. Words don't always accurately mirror the heart. Moreover, they invariably fail us just when we most need them, especially in-depth situations where tragedy, death, and betrayal render us mute.

But we have other languages: Beyond the spoken word there is body language. Our bodies speak louder and more honestly than do our words. Through our bodies, through its gestures and the nuances of its countenance, we speak more deeply and more truly than we do with our words.

And we have still yet a deeper language: More deeply than through the body, we speak through the Spirit, through the language of the Holy Spirit, a language that transcends the spoken word and the language of our bodies. What is the language of the Spirit?

The Holy Spirit is not just a person inside the Trinity, hopelessly abstract and beyond our conception. Scripture tells us that the Holy Spirit is also very concrete, conceivable, and tangible inside of charity, joy, peace, patience, goodness, longsuffering, fidelity, gentleness, and chastity. These speak through us more loudly and clearly, either in their presence or their absence, than do all our words and gestures.

In the end we are not fooled by each other. We hear beyond spoken words, bodily gestures, and beyond what we explicitly intend to say to each other. The heart reads the heart and the Spirit recognizes itself wherever it sees itself as manifest. Thus many of us talk passionately about our love for the poor, but the poor do not hear us, understand us, or gather round us, even when our diction is perfect in their native tongue.

While working in Latin America, Lorenzo Rosebaugh spoke only broken Spanish and broken Portuguese. Yet the poor there heard him and perfectly understood what he was saying. He spoke no French at all and still he was able to sit on the steps of a church in France and gather round him the street-people there who spoke only French – and they understood him clearly, as in their mother-tongue.

Such is the language of Pentecost.

by Father Ronald Rolheiser, OMI
The Observer June 11, 2010

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Rev. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 40.00 USD, Canada letecky 40.00 USD, Cizina letecky 55.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

The Golden Metropolis in the Heart of Europe

Public Gardens of Prague (2)

Before we leave the picturesque high ridge on the left bank of Vltava, we must visit several unique points of interest which often escape the attention of an average tourist. Our stroll will require a comfortable pair of shoes and good stamina, since most of these landsmarks are accesible only on foot.

We begin our journey in the Stromovka Park, one of the prettiest parks in Prague, once a hunting ground for the kings of Bohemia. King John of Luxemburg established this hunting reserve in 1319. A small lake was created here in 1569 and in 1584 Emperor Rudolf II. linked the lake to the Vltava by a canal system which still functions even today. In 1804 Count Karel Chotek (Governor of Prague between 1826 and 1843) laid out a little park adjacent to Royal Gardens which were named after him (Chotkovy sady) during his own lifetime. An area that had been originally used as a timber warehouse was modified to a park and was made accessible to the public in 1804. Sice the second half of th 19th century Stromovka has become and remained the largest park in Prague with its area of 325 acres.

Stromovka borders in the east with the exhibition grounds (Výstaviště) with pavilions designed by Antonín Wichl for for the jubilee exhibition of 1891. In 1888 it was decided by the municipal officials to commemorate the centenary of the first Prague Universal Exhibition of 1791. It was an opportunity to promote the new architectural styles, emphasizing the use of glass and iron, and to herald recent industrial advances under the Dual Monarchy (Austria and Hungary). The 1891 Exhibition consisted of 140 pavilions in the new "Exhibition Park" (now Výstaviště) east of Stromovka and received almost two and half million visitors, almost four times the size of Prague's population at that time. The Holešovice – Bubny District had been annexed to Prague just before the start of the exhibition and the first electric tram, together with two funicular railways on the slopes of Petřín and Letná were put into operation. The Industrial Palace (Průmyslový palác) introduced the emerging elements of the Secessionist style (Art Nouveau) in its overall framework. The famous Křižík Fountain cascades simultaneously to the lilting musical melodies, a technical curiosity emulated but never surpassed at other locations throughout the world. Within the confines of the Exhibition Park the visitors admire the diorama of Battle at Lipany where the Radical Hussites were defeated in 1434. It was created by an accomplished Czech painter Luděk Marold (1865 – 1898) and his students. By means of ingeniously placed battlefield weapons, wagons and other abandoned objects in front of the paintings arranged in a circular fashion, the visitors experience "virtual reality", an illusion that they are standing in the middle of the battlefield. Another interesting feature of the fairgrounds is the Lapidarium, the Naional Museum's repository of historic stone relicts from the eleventh to the nineteenth centuries. The Spirála Theater is the home of Laterna Animata, a futuristic version of the Laterna Magica. Lectures and exhibitions covering various aspects of astronomy as well as literary and musical events are held on a regular basis in the domed building of the Planetarium built in the early 1960's. At approximately the same time as the Planetarium was built, the Sports Hall which can accommodate 18,500 spectators was constructed on the site of the old Mechanical Engineering Pavilion. In addition to sporting events there are frequent concerts held here.

Our excursion has taken us now to Letná Gardens (Letenské sady). Letná Plain is a continuation of the rocky spur on which the Prague Castle was built, a green belt stretching between Hradčany and Holešovice. Ot was laid out in the middle of the 19th century and it allows, at many spots, a magnificent view of the right bank of the Vltava along with the Old Town buildings from elevation of 50 yards above the river. Letná Plain was utilized for many years, thanks to its strategic location, by quite a few artillery batteries. It was on the edge of this escarpment that an enormous statue of Stalin was erected between 1953 – 1955. The colossal sculpture was created by Otakar Švec, a celebrated sculptor at that time. Measuring 100 feet in height Stalin was portrayed in Napoleonic pose at the head of two groups of working people, o Soviet, the other Czechoslovak. Most Pr gue citizens, disenchanted by continuo shortages of essential food supplies dubb the monument "the meat queue" („fron na maso"). By the time of the solemn u veiling of the monstrous monument May 1, 1995. Stalin was dead and so w Otakar Švec who committed suicide t day after the unveiling. Barely a year lat Nikita Krushchev denounced the Stalini "cult of personality". Orders came fro Moscow to dispose of the monume Stalin's sculpture lingered on embarrassi gly, but in 1962 it was demolished in operation that lasted several weeks a required hundred of tons of explosives. T huge plinth that remained now carries gigantic metronome symbolizing the pa sage of time.

Much more attractive feature of the Let Plain is the Hanavský Pavilion. This litt richly decorated cast iron building wi wooden parts designed in the Neo Baroque and early Art Nouveau style w originally intended to advertise the Ho vice foundry of Count Vilém Hanavský Komárov at the Bohemian Jubilee Exhib tion in 1891. It stood in the Exhibitio Park. After 1900 it was moved to Let Plateau. For years it was vacant, but eve tually it was made into a chic restaura frequented mainly by affluent tourists.

We end our scenic journey across t high ridge stretched above the left bank the Vltava by viewing the vast open platea of Letná which has witnessed many sign ficant historical events over the years, suc as Labor Day gatherings, papal visit sports competitions and last, but certain not least, mass political domonstration During the Communist era the masses we ordered to parade here on May Day. November of 1989 the last days of t Communist regime were marked on Let Plain when an estimated one million peop assembled here to ring their keys in suppo of the Velvet Revolution.

Tony Jandáče

Photo on back page:
The Hanavský Pavilion on Letná Plain

